

ULKOASIAINMINISTERIÖ
Kehitysyhteistyö 2007

Taloustutkimus Oy

Touko-kesäkuu 2007

Tuomo Turja
21.06.2007

SISÄLLYSLUETTELO

1.	JOHDANTO	1
1.1	Taustaa	1
1.2	Kohderyhmä, tutkimusmenetelmä ja toteutusajankohta.....	1
1.3	Tutkimusaineiston käsittely ja T-testi	1
1.4	Tutkimustulosten raportointi ja esitetyt kysymykset	1
1.5	Tulosten vertailtavuus	1
2.	YHTEENVETO	3
3.	SUOMEN VALTION KEHITYSYHTEISTYÖ	5
3.1	Mielipiteet kehitysyhteistyön tärkeydestä.....	5
3.2	Suomen kehitysyhteistyön kohdistaminen.....	9
3.3	Kehitysyhteistyön alakohtainen kohdistaminen	11
4.	YK:N VUOSITUHATTAVOITTEIDEN TUNTEMINEN JA MIELIPITEET NIISTÄ.....	13
4.1	Vuosituhatjulistuksen tavoitteiden tunteminen.....	13
4.2	Tavoitteiden nimeäminen, mistä saanut tietoa vuosituhattavoitteista.....	15
4.3	Mielipiteet tärkeimmistä vuosituhattavoitteista	17
5.	SUOMALAISTEN SAAMA KEHITYSYHTEISTYÖTÄ KOSKEVA TIETO	19
5.1	Mitä mieltä väittämästä: kehitysyhteistyö lisää kansainvälistä turvallisuutta	19
5.2	Pitäisikö kehitysyhteistyötä suunnata ilmastonmuutoksen haittavaikutuksia lieventäviin hankkeisiin.....	21
5.3	Onko Suomessa saatavissa riittävästi tietoa kehitysmaista ja kehitysyhteistyöstä	22
5.4	Mitä tietoa kehitysyhteistyöstä ja kehitysmaista kaivataan	23
5.5	Kehitysyhteistyöstä ja kehitysmaista saadun tiedon luotettavuus.....	25
5.6	Mistä lähteistä saadaan tietoa kehitysyhteistyöstä ja kehitysmaista.....	27
6.	MIELIPITEET SUOMEN KEHITYSYHTEISTYÖSTÄ	29
6.1	Suomen kehitysyhteistyön osuus BKT:stä.....	29
6.2	Mielipiteet YK:n suosituksesta	31
6.3	Kuinka suuri Suomen kehitysyhteistyön osuuden tulisi olla BKT:stä	33
6.4	Pitäisikö Suomen tulevaisuudessa kasvattaa kehitysyhteistyömäärärahojaan	35
6.5	Miten kehitysyhteistyömäärärahojen kasvu pitäisi rahoittaa	37
6.6	Mielipiteet Suomen kehitysyhteistyön tehokkuudesta ja tuloksellisuudesta	39
6.7	Nykyisen kehitysyhteistyön vaikeimmat haasteet.....	40
6.8	Tyytyväisyys Suomen toimintaan katastrofitilanteissa	42
6.9	Tehokkaimmat tavat auttaa kehitysmaita yksityishenkilönä.....	44
6.10	Kumpi on tärkeämpää kehitysyhteistyössä: yhteistyö ja avun tehostaminen vai Suomen avun näkyvyys.....	46

POIMINNAT

KYSYMYSLOMAKE

LUOTETTAVUUSRAJATAULUKOT

1. JOHDANTO

1.1 Taustaa

Tämän tutkimuksen on tehnyt Taloustutkimus Oy Ulkoasiainministeriön toimeksiantosta. Tutkimuksen tavoitteena oli selvittää suomalaisten mielipiteitä ja tiedontasoa kehitysyhteistyöstä. Osaa tutkimuksessa selvitettävissä olevista asioista on tutkittu myös aikaisemmin, vuosina 2000 – 2003 ja 2005-2006.

1.2 Kohderyhmä, tutkimusmenetelmä ja toteutusajankohta

Tutkimus toteutettiin Omnibustutkimuksen osana henkilökohtaisina haastatteluina vastaajien kodeissa. Tutkimuksen otoskoko on 993 henkilöä, tutkimuksen kohderyhmänä oli maamme 15–79-vuotias väestö Ahvenanmaan maakuntaa lukuunottamatta. Otos muodostettiin kiintiöpöiminnalla, jossa kiintiöinä ovat ikä-, sukupuoli-, lääni- ja kuntatyyppijakautuma. Haastatteluja tehtiin 96 paikkakunnalla, joista kaupunkeja oli 49 ja muita kuntia 47. Otos on painotettu kohderyhmää vastaavaksi. Painotetut N-luvut vastaavat Suomen 15–79-vuotiasta väestöä tuhansina (SVT 31.12.2005).

Haastattelut tehtiin 18.05 – 05.06.2007 välisenä aikana. Haastattelutyöhön osallistui 53 Taloustutkimus Oy:n koulutettua tutkimushaastattelijaa. Tutkimusta varten haastatteloille annettiin kirjalliset työohjeet, ja haastattelijoiden työskentelyä valvottiin haastattelijakohtaisilla atk-taulukoinneilla sekä vastaajille tehdyillä pistokokeilla.

1.3 Tutkimusaineiston käsittely ja T-testi

Tutkimusaineisto on käsitelty Taloustutkimus Oy:n laitteistoilla ja ohjelmistoilla. Tulostuksessa on käytetty t-testiä, joka mittaa kunkin taulukkoelementin kohdalla, poikkeako luku jäännösryhmästä enemmän kuin mitä satunnaisvaihtelun osuus on 95 %:n luotettavuustasolla. Tähti (*) luvun vieressä osoittaa, että ero on merkitsevä.

1.4 Tutkimustulosten raportointi ja esitetyt kysymykset

Raportissa esitetään tutkimuksen tärkeimmät tulokset. Yksityiskohtaiset tulokset löytyvät raportin liitteenä olevista taulukoista. Toimeksiantoon sisältyneet kysymykset sekä käytettävissä olevat taustatietokysymykset ovat tämän raportin liitteenä.

1.5 Tulosten vertailtavuus

Raportin tulosgraafiikassa on esitetty vertailu aikaisempiin tutkimuskertoihin soveltuvin osin. Vuosien varrella kysymysten esitysmuotoja ja vastausvaihtoehtoja on osittain muutettu, joten kaikilta osin vertailua aikaisempaan ei voida esittää. Tämän lisäksi vuoden 2005 tutkimuksessa on tutkimusmenetelmänä käytetty Internet-kyselyä. Vuosina 2000 - 2003 ja 2006-2007 tiedonkeruumenetelmänä on käytetty henkilökohtaisia haastatteluja

osana Omnibus-tutkimusta. Menetelmämuutoksesta johtuen vuoden 2005 tutkimustuloksia vertailtaessa sitä aikaisempiin ja myöhempisiin tutkimustuloksiin, on muutoksia pidettävä ainoastaan suuntaa-antavina.

2. YHTEENVETO

Selvä enemmistö suomalaisista kokee kehitysyhteistyön tärkeäksi. Kun vastaajilta kysyttiin, miten tärkeänä he kehitysyhteistyötä pitävät, 89 % vastasi pitävänsä kehitysyhteistyötä ainakin melko tärkeänä asiana. Melko vähämerkityksellisenä tai yhdentekevänä asiana kehitysyhteistyötä piti yhdeksän prosenttia tutkimuksen vastaajista. Erittäin tärkeänä kehitysyhteistyötä pitävien osuus on nyt hieman suurempi kuin vuonna 2006. Kun kysyttiin perusteluja sille, miksi vastaajat pitivät kehitysyhteistyötä tärkeänä, nousivat useimmin esiin se, että köyhien maiden auttamista pidetään oikeudenmukaisena ja toisaalta rikkailla mailla koetaan olevan velvollisuus auttaa kehitysmaita.

Kehitysyhteistyön tärkeimpinä kohdealueina pidetään Afrikkaa, luonnonkatastrofeista kärsiviä alueita ja pitkittyneistä kriiseistä kärsiviä alueita. Vastaajista 35 % haluaisi kohdistaa kehitysyhteistyötä erityisesti Afrikkaan, 32 % luonnonkatastrofeista kärsiville alueille ja 26 % pitkittyneistä kriiseistä kärsiville alueille. Afrika ohitti nyt luonnonkatastrofeista kärsineet alueet useimmin mainittuna kohdealueena.

Eri kehitysyhteistyön aloista vastaajien mielestä kehitysyhteistyötä tulisi suunnata erityisesti terveydenhuoltoon ja väestökysymyksiin, opetukseen, vesihuoltoon sekä ihmisoikeuksiin ja tasa-arvoon. Nämä neljä alaa mainittiin myös vuonna 2006 useimmin, myös järjestys oli sama.

Suomalaiset eivät tunne kovinkaan hyvin YK:n vuosituhattulistuksen tavoitteita. Vastaajista ainoastaan yhdeksän prosenttia ilmoitti tuntevansa tavoitteet. Tavoitteista tunnetaan selvästi parhaiten äärimmäisen köyhyyden poistaminen. Tietoa tavoitteista on saatu pääsääntöisesti televisioista ja sanomalehdistä.

Kun vastaajille lueteltiin vuosituhattavoitteet ja pyydettiin nimeämään niistä omasta mielestään kolme tärkeintä, nousivat tärkeimmiksi tavoitteiksi äärimmäisen köyhyyden ja nälän poistaminen (81 % nimesi) ja peruskoulutuksen ulottaminen kaikille (54 % nimesi) ja aidsia ja malariaa vastaan taistelu (48 % nimesi).

Valtaosa suomalaisista on sitä mieltä, että kehitysyhteistyö lisää kansainvälistä turvallisuutta. Tutkimukseen vastanneista 90 % on ainakin jokseenkin samaa mieltä väittämän kanssa. Täysin saamaa mieltä on 45 % vastaajista. Käsitys kehitysyhteistyön kansainvälistä turvallisuutta lisäävästä vaikutuksesta on vahvistunut viime vuodesta.

Suomalaiset ovat sitä mieltä, että kehitysyhteistyötä pitäisi suunnata ilmastonmuutoksen haittavaikutuksia lieventäviin hankkeisiin. Tutkimukseen vastanneista 82 % oli tätä mieltä.

Valtaosa suomalaisista kokee, että Suomessa on saatavilla riittävästi tietoa kehitysyhteistyöstä ja kehitysmaista. Tutkimukseen vastanneista 76 % on tätä mieltä. Nuorten keskuudessa tyytyväisyys tiedon määrään on kuitenkin selvästi alempi kuin vanhemmilla ikäluokilla.

Kysyttäessä sitä, minkälaista lisätietoa kehitysyhteistyöstä ja kehitysmaista kaivattaisiin, mainitaan selvästi useimmin halu tietää Suomen määrärahojen käytöstä (53 %

vastaajista mainitsi). Seuraavaksi eniten haluttiin tietoa Suomen yhteistyömaista (34 %), tietoa kehitysmaista ylipäänsä (28 %) ja tietoa kehitysmaiden ihmisten elämästä (27 %).

Suomalaiset pitävät viranomaisten, kansalaisjärjestöjen ja tiedotusvälineiden kehitysmaista antamia tietoja pääosin luotettavina. Näistä kolmesta tiedontarjoajasta luotettavimpana pidetään viranomaisia, joiden antamaa tietoa pitää ainakin melko luotettavana 86 % vastaajista. Kansalaisjärjestöillä ko. prosenttiosuus on 77 % ja tiedotusvälineillä 73 %. Luottamus tiedotusvälineiden antamaan tietoon on kasvanut hieman vuodesta 2006.

Tärkeimmät kehitysyhteistyöstä ja kehitysmaista saatavan tiedon lähteet ovat televisio, sanomalehdet ja radio.

Käsitykset Suomen kehitysyhteistyön osuudesta BKT:stä vaihtelevat. Neljäsosa vastaajista on sitä mieltä, että osuus on 0,3 prosenttia tai 0,4 prosenttia ja kuudesosan mielestä osuus on 0,5 prosenttia.

Suurin osa suomalaisista on sitä mieltä, että YK:n antama suositus teollisuusmaille käyttää 0,7 prosenttia bruttokansantuotteesta kehitysyhteistyöhön on tarpeellinen. Kolme neljäsosaa vastaajista on tätä mieltä. Suomelle sopivana kehitysyhteistyön määränä pidetään useimmin 0,7 prosenttia BKT:stä (28 % on tätä mieltä) tai 0,5 % BKT:stä (24 % on tätä mieltä). J

Vajaat kaksi kolmasosaa suomalaisista (59 %) on sitä mieltä, että Suomen pitäisi kasvattaa tulevaisuudessa kehitysyhteistyömäärärahojaan. Kun kysyttiin mitkä olisivat parhaimmat vaihtoehdot kasvun rahoittamiseen, mainittiin useimmin kokonaan uusien rahoituslähteiden, kuten lentomatikustajille suunnatun haittaveron luominen sekä kansalaiskeräykset ja muut lahjoitukset.

Valtaosa suomalaisista kokee, että Suomen kehitysyhteistyö on tehokasta ja tuloksellista. Vastaajista 72 % on sitä mieltä, että edellä mainittu lause kuvaa ainakin melko hyvin heidän käsitystään kehitysyhteistyöstä.

Vastaajat eivät osaa kovinkaan hyvin arvioida nykyisen kehitysyhteistyön vaikeimpia haasteita. Useimmin haasteena mainitaan se, että apu ei mene perille.

Suomalaiset ovat erittäin tyytyväisiä Suomen toimintaan katastrofitilanteissa. Tutkimuksen vastaajista 91 % on ainakin melko tyytyväisiä Suomen katastrofiavun ripeyteen, 88 % on tyytyväisiä avun määrään ja 92 % on tyytyväisiä kohteiden valintaan.

Suomalaiset kokevat parhaiksi tavoiksi auttaa kehitysmaita yksityishenkilöinä lahjoitukset hyväntekeväisyyteen, verojen maksamisen ja Reilun kaupan tuotteiden ostamisen.

Valtaosa vastaajista, 82 %, on sitä mieltä, että kehitysyhteistyössä on tärkeämpää yhteistyö ja avun tehostaminen kuin se, että kehitysyhteistyökohteissa näkyy se, että apu on nimenomaan Suomesta.

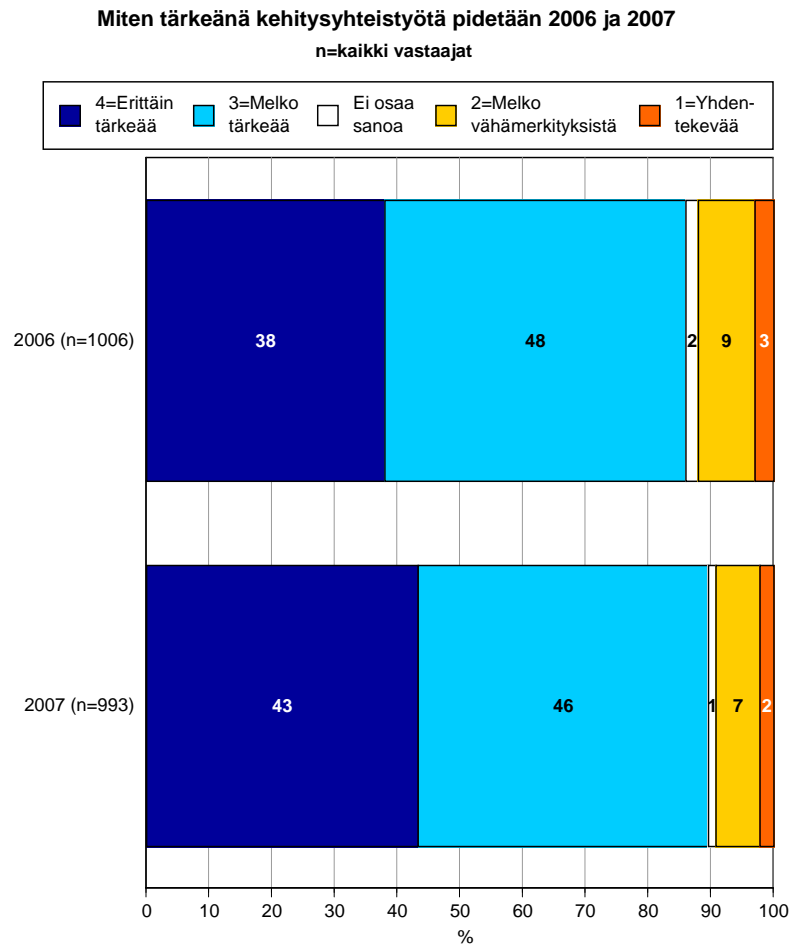
3. SUOMEN VALTION KEHITYSYHTEISTYÖ

3.1 Mielipiteet kehitysyhteistyön tärkeydestä

Haastattelijat lukivat vastaajille ensin kehitysyhteistyön määritelmän, jonka jälkeen vastaajat arvioivat kehitysyhteistyön tärkeyttä asteikolla 4-1, jossa 4= erittäin tärkeää, 3=melko tärkeää, 2= melko vähämerkityksistä ja 1= yhdentekevää.

Suurin osa suomalaisista kokee kehitysyhteistyön tärkeäksi. Vastaajista peräti 89 % on sitä mieltä, että kehitysyhteistyö on vähintään melko tärkeää. Erittäin tärkeänä kehitysyhteistyötä piti 43 % vastaajista ja melko tärkeänä 46 %. Melko vähämerkityksisenä tai yhdentekevänä kehitysyhteistyötä piti ainoastaan yhdeksän prosenttia vastaajista. Erittäin tärkeänä kehitysyhteistyötä pitävien osuus on nyt hieman suurempi kuin vuonna 2006.

Taustaryhmittäin tarkasteltuna voidaan todeta, että naiset, 40-59 –vuotiaat, korkeasti koulutetut, yli 30.000 asukkaan kaupungeissa sekä Etelä-Suomen läänissä asuvat vastaajat pitivät kehitysyhteistyötä erittäin tärkeänä keskimääräistä useammin.

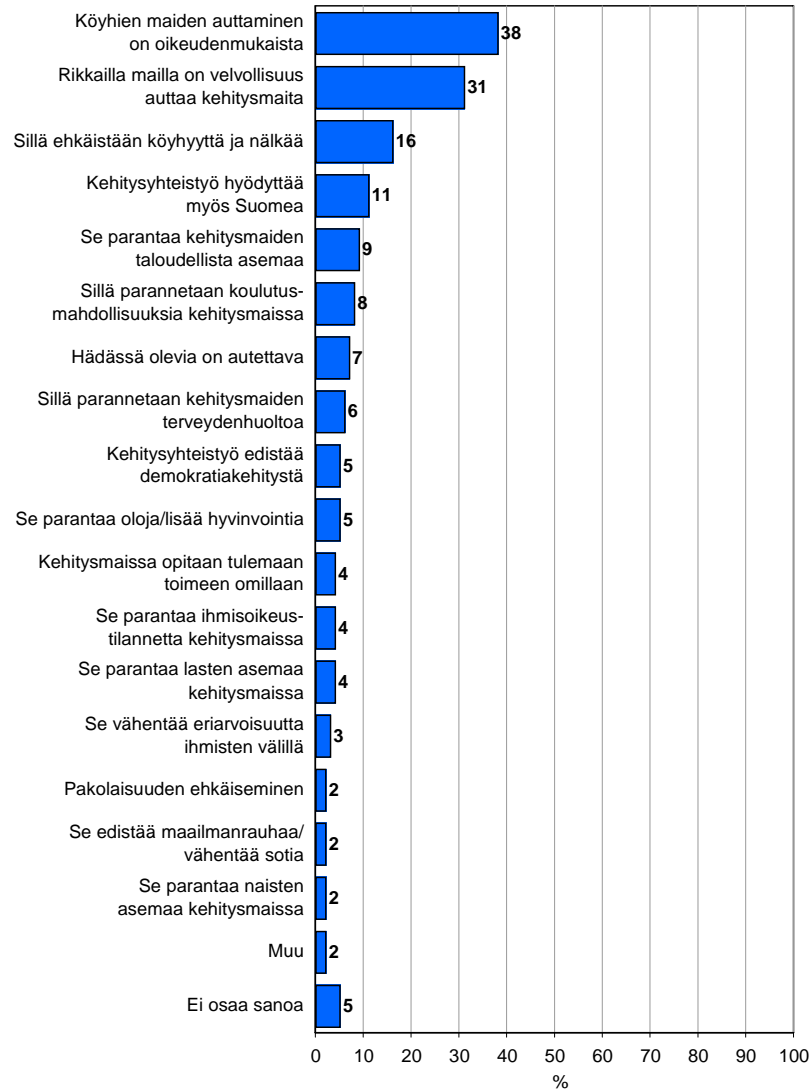

Niille vastaajille, jotka pitivät kehitysyhteistyötä erittäin tai melko tärkeänä (n=891) kysyttiin vielä, miksi he pitivät kehitysyhteistyötä tärkeänä. Vastausvaihtoehtoja ei lueteltu, vaan vastaajat saivat kertoa omin sanoin näkemyksensä asiasta. Vastaajilla oli mahdollisuus nimetä useita asioita. Kaksi asiaa nousee selvästi esiin muita enemmän mainintoja saaneina. Useimmin mainittu asia on se, että köyhien maiden auttaminen koetaan oikeudenmukaiseksi. Tämän asian mainitsi 38 % vastaajista. Toinen asia, joka nousee selvästi esiin, on se, että kehitysmaiden auttaminen koetaan rikkaiden maiden velvollisuudeksi. Tämän asian mainitsi 31 % vastaajista. Noin kuudesosa mainitsi sen, että kehitysyhteistyöllä ehkäistään köyhyyttä ja nälkää ja noin kymmenesosa piti kehitysyhteistyötä tärkeänä, koska se hyödyttää myös Suomea. Muita asioita mainitsi alle kymmenen prosenttia vastaajista.

Taustaryhmittäin tarkasteltuna naiset mainitsivat miehiä useammin köyhien maiden auttamisen oikeudenmukaisuuden ja rikkaiden maiden velvollisuuden auttaa köyhiä maita. Miehet mainitsivat naisia useammin sen, että kehitysyhteistyöllä ehkäistään köyhyyttä ja nälkää ja sen, että kehitysyhteistyö hyödyttää myös Suomea. Ikäryhmittäin tarkasteltuna nuorimmat, alle 25 –vuotiaat vastaajat mainitsevat keskimääräistä useammin rikkaiden maiden velvollisuuden auttaa kehitysmaita. Sen sijaan vanhimmat, 60-79 –vuotiaat vastaajat mainitsevat köyhien maiden auttamisen oikeudenmukaisuuden ja rikkaiden maiden velvollisuuden auttaa kehitysmaita selvästi keskimääräistä harvemmin.

Miksi kehitysyhteistyö on tärkeää

Pitää kehitysyhteistyötä erittäin/melko tärkeänä, n=891

9160/TTU/ca/tgr

Kehitysyhteistyö 2007

3.2 Suomen kehitysyhteistyön kohdistaminen

Vastaajille näytettiin kortti, jossa kerrottiin joukko kehitysyhteistyön kohdealueita, ja vastaajilta tiedusteltiin minne päin maailmaa Suomen kehitysyhteistyötä pitäisi erityisesti kohdistaa.

Useimmin vaihtoehtoista valittiin Afrikka, jonka nimesi 35 % vastaajista. Toiseksi useimmin mainittiin luonnonkatastrofeista kärsineet alueet (32 %) ja kolmanneksi useimmin pitkittyneistä kriiseistä kärsineet alueet (26 %). Aasian ja Afganistanin, Irakin ja muut jälleenrakennuskohteet mainitsi kaksi prosenttia vastaajista Etelä- ja Väli-Amerikan mainitsi yksi prosentti vastaajista.

Afrikka ja pitkittyneistä kriiseistä kärsivät alueet mainittiin nyt hieman useammin kuin vuonna 2006. Luonnonkatastrofeista kärsivät alueet mainittiin nyt hieman harvemmin kuin vuonna 2006.

Afrikan mainitsevat keskimääräistä useammin miehet, 15-24 –vuotiaat ja 60-79 –vuotiaat vastaajat, pieni- ja keskituloiset vastaajat sekä opiskelijat ja koululaiset, yli 30.000 asukkaan kaupungeissa asuvat sekä Itä-Suomen ja Oulun ja Lapin lääneissä asuvat vastaajat.

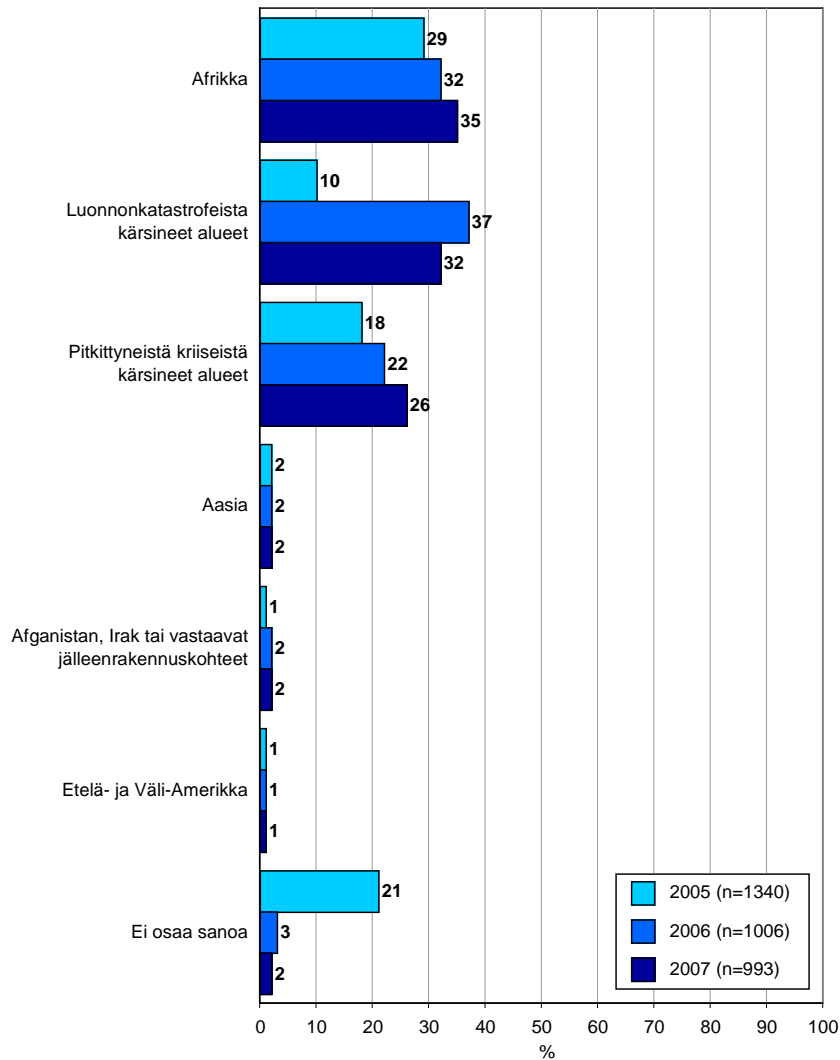
Luonnonkatastrofialueet mainitsevat keskimääräistä useammin naiset, 40-59 –vuotiaat vastaajat, vähiten koulutetut vastaajat, ammattiryhmistä maanviljelijät/työväestö, pienillä paikkakunnilla asuvat vastaajat sekä Länsi-Suomen läänissä asuvat vastaajat.

Pitkittyneistä kriiseistä kärsivät alueet maininneet puolestaan korostuvat naisissa, 25-39 –vuotiaissa, korkeakoulututkinnon suorittaneissa, suurimpaan tuloluokkaan kuuluvissa vastaajissa, yrittäjissä/johtavassa asemassa olevissa, yli 30.000 asukkaan kaupungeissa asuvissa sekä Etelä-Suomen ja Itä-Suomen, Oulun ja Lapin lääneissä asuvissa vastaajissa.

Minne päin maailmaa Suomen kehitysyhteistyötä pitäisi eniten kohdistaa

2005-2007

n=kaikki vastaajat

9160/TTU/ca/tgr

Kehitysyhteistyö 2007

3.3 Kehitysyhteistyön alakohtainen kohdistaminen

Seuraavaksi vastaajia pyydettiin kertomaan oma mielipide kehitysyhteistyön alakohtaisesta kohdistamisesta. Vastaajille näytettiin kortti, jossa oli lueteltuna kehitysyhteistyön aloja, ja heitä pyydettiin valitsemaan mielestään kolme tärkeintä alaa, joille kehitysyhteistyötä pitäisi ennen kaikkea suunnata.

Tärkeimmäksi kehitysyhteistyön alaksi nousee terveydenhuolto ja väestökysymykset, jotka nimesi 80 % vastaajista. Toiseksi useimmin mainittiin opetus (62 % mainitsi) ja kolmanneksi useimmin vesihuolto (49 % mainitsi). Ihmisoikeudet ja tasa-arvon mainitsi 37 % vastaajista ja ympäristösuojelun 24 %.

Demokratiakehityksen ja hyvän hallinnon mainitsi 16 % vastaajista ja maa- ja metsätalouden 12 % vastaajista. Muiden alojen osuudet jäivät alle kymmeneen prosenttiin.

Kolmen useimmin mainitun kehitysyhteistyön muodon järjestys on sama kuin vuonna 2006. Opetus ja ympäristönsuojelu mainitaan nyt hieman useammin kuin vuonna 2006. Vesihuolto ja ihmisoikeudet ja tasa-arvo mainitaan puolestaan harvemmin kuin viime tutkimuskerralla.

Terveydenhuollon ja väestökysymykset mainitsivat keskimääräistä useammin naiset, 60-79 –vuotiaat vastaajat, vähiten koulutetut vastaajat, ne, keskituloiset vastaajat, maanviljelijät/työväestö, pienissä kaupungeissa asuvat sekä Itä-Suomen ja Oulun ja Lapin lääneissä asuvat vastaajat.

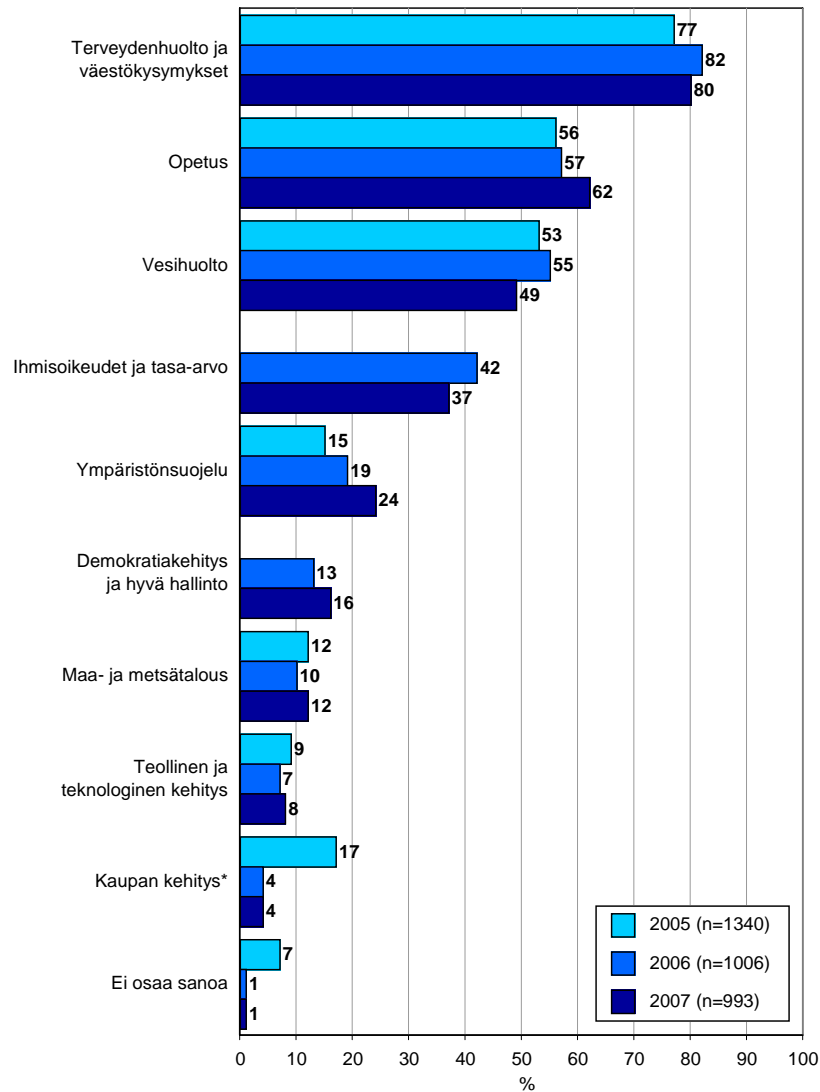
Opetuksen mainitsevat keskimääräistä useammin naiset, alle 25 –vuotiaat ja yli 60 –vuotiaat, lukio-/opistotaso- tai ammattikorkeakoulututkinnon suorittaneet vastaajat sekä eläkeläiset ja Länsi-Suomen läänissä asuvat vastaajat.

Vesihuollon mainitsevat keskimääräistä useammin yli 60 –vuotiaat vastaajat, vähiten koulutetut vastaajat, kahteen alimpaan tuloluokkaan kuuluvat vastaajat, maanviljelijät ja työväestöön kuuluvat vastaajat ja eläkeläiset sekä pienissä kaupungeissa ja maa-seutukunnissa asuvat vastaajat.

Ihmisoikeudet ja tasa-arvo korostuvat naisten, alle 40 –vuotiaiden, opiskelijoiden/koululaisten ja yli 30.000 asukkaan kaupungeissa asuvien vastauksissa.

Mille aloille kehitysyhteistyötä tulisi suunnata eniten 2005-2007

n=kaikki vastaajat

9160/TTU/ca/tgr

*) v. 2005 Elinkeinoelämän kehitys

Kehitysyhteistyö 2007

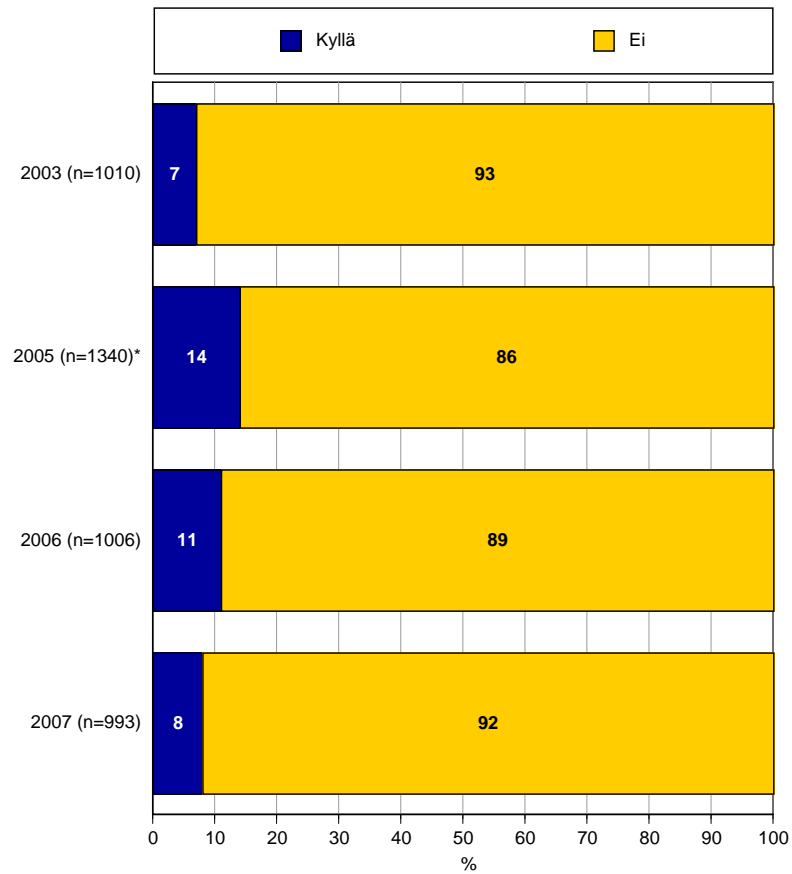
4. YK:N VUOSITUHATTAVOITTEIDEN TUNTEMINEN JA MIELIPITEET NIISTÄ

4.1 Vuosituhattajulistuksen tavoitteiden tunteminen

Vastaajille kerrottiin ensin, YK:n vuosituhattajulistuksen pääsisältö, eli että se asettaa konkreettisia kehitystavoitteita, joihin pyritään vuoteen 2015 mennessä, ja että vuosituhattavoitteet muodostavat Suomen kehitysavun perustan. Sen jälkeen vastaajilta kysyttiin, tuntevatko he YK:n vuosituhattajulistuksen tavoitteita.

Selvä enemmistö vastaajista, 92 %, ei tuntenut tavoitteita ja kahdeksan prosenttia ilmoitti tuntevansa tavoitteita. Tuloksessa ei ole juurikaan muutosta vuodesta 2006. Taustaryhmäkohtaisessa vertailussa keskimääräistä suurempi osuus tavoitteita tuntevia on miehissä, 40-59 –vuotiaissa, lukio-/opisto-/ammattikorkeakoulututkinnon suorittaneissa, toimihenkilöissä, alle 30.000 asukkaan kaupungeissa asuvissa ja Etelä-Suomen läänissä asuvissa.

Tunteeko YK:n vuosituhatjulistuksen tavoitteita 2003 ja 2005-2007
n=kaikki vastaajat

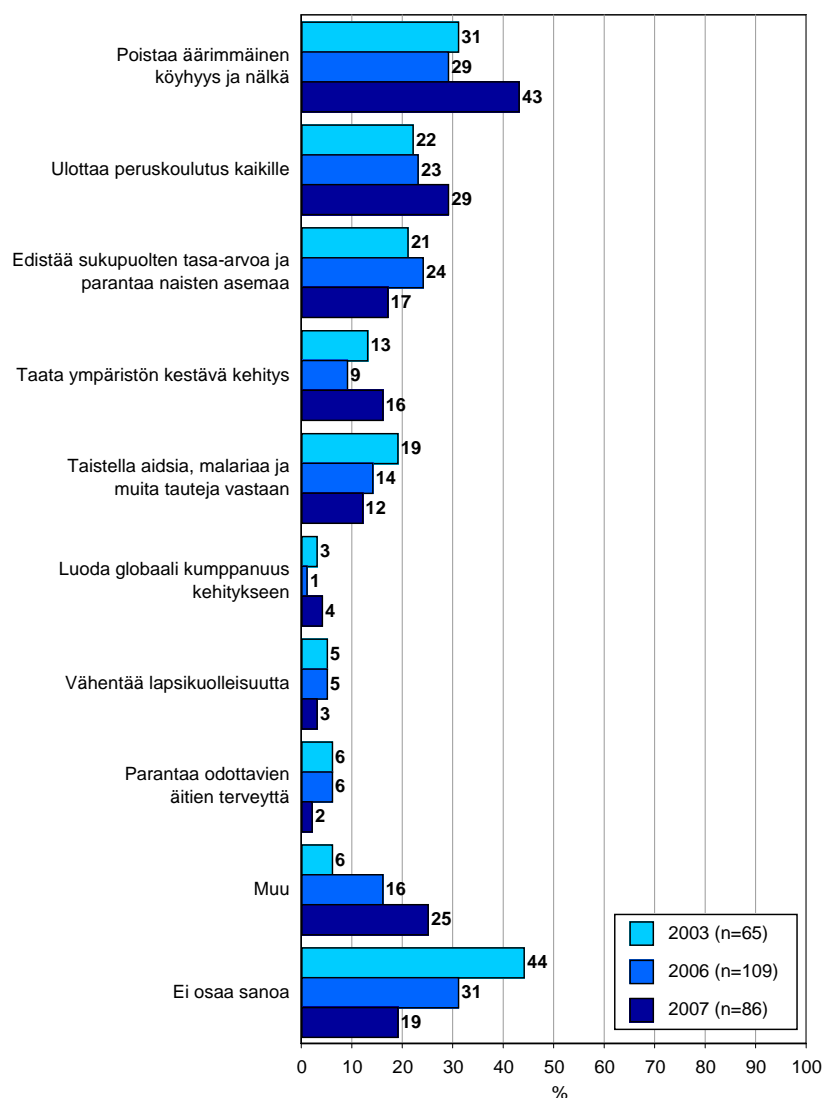
4.2 Tavoitteiden nimeäminen, mistä saanut tietoa vuosituhattavoitteista

Niitä vastaajia, jotka tunsivat tavoitteita (n= 86), kysyttiin osaavatko he nimetä yhden tai useampia vuosituhattavoitteista.

Useimmin mainitut tavoitteet olivat äärimmäisen köyhyyden ja nälän poistaminen (43 % mainitsi), peruskoulutuksen ulottaminen kaikille (29 %) ja sukupuolten tasa-arvon edistäminen ja naisten aseman parantaminen (17 %). Äärimmäisen köyhyyden ja nälän poistaminen mainittiin nyt selvästi useammin kuin vuonna 2006. Niiden osuus, jotka eivät osaa nimetä yhtään tavoitetta, on nyt selvästi pienempi kuin kahdella edellisellä tutkimuskerralla.

Osaako nimetä vuosituhattavoitteita 2003, 2006 ja 2007

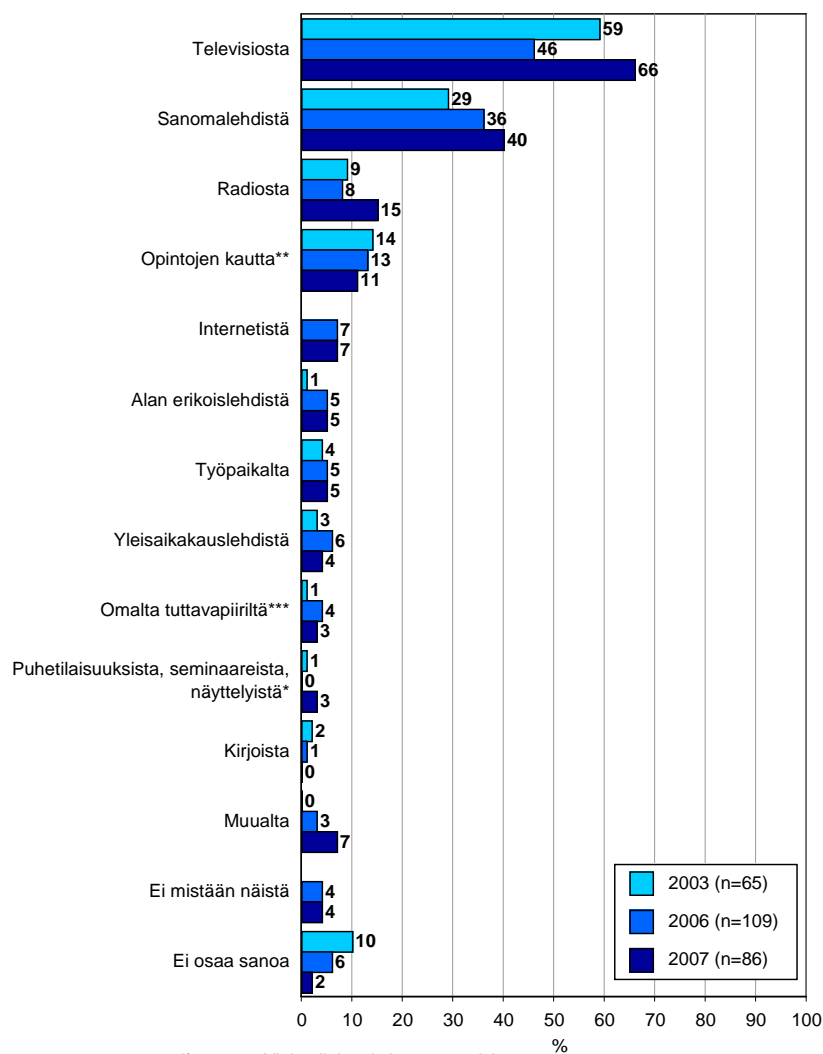
n=tuntee YK:n vuosituhattavoitteita

Edelleen tavoitteita tunteneilta kysyttiin, mistä lähteistä he ovat saaneet vuosituhattavoiteisiin liittyvää tietoa. Useimmin mainitut tietolähteet olivat televisio (66 % mainitsi) ja sanomalehdet (40 %). Radiosta tietoa oli saanut 15 % ja opintojen kautta 11 %. Muiden mainintojen osuudet jäivät alle kymmeneen prosenttiin.

Mistä on saanut vuosituhattavoiteisiin liittyvää tietoa 2003, 2006-2007

n=tuntee YK:n vuosituhatjulistuksen tavoitteita

*) v. 2003 Yleisötilaisuuksista, näyttelyistä

**) v. 2003 Koulusta tai opiskelun yhteydessä

***) v. 2003 Perheenjäseniltä, ystäviltä, tuttavilta

9160/TTU/ca/tgr

Kehitysyhteistyö 2007

4.3 Mielipiteet tärkeimmistä vuosituhattavoitteista

Seuraavaksi kaikille vastaajille näytettiin kortilla vuosituhattavoitteet sellaisena kuin ne ovat, ja vastaajia pyydettiin nimeämään tavoitteista mielestään kolme tärkeintä.

Tärkeimmäksi vuosituhattavoitteeksi nousi äärimmäisen köyhyyden ja nälän poistaminen, jonka nimesi 80 % vastaajista. Seuraavaksi useimmin mainittiin peruskoulutuksen ulottaminen kaikille (54 %) ja taistelu aidsia ja malariaa vastaan (48 %). Sukupuolten välisen tasa-arvon edistämisen (36 %) ja ympäristön kestävä kehityksen takaamisen (34 %) mainitsi hieman yli kolmasosa vastaajista. Lapsikuolleisuuden vähentämisen mainitsi 26 % vastaajista. Selvästi vähiten mainintoja keräsivät odottavien äitien terveyden parantaminen (10 %) ja globaaliin kumppanuuden luominen kehitykseen (6 %).

Ympäristön kestävä kehitys mainitaan nyt hieman useammin kuin vuonna 2006. Muuten tuloksissa ei ole suuria muutoksia.

Taustaryhmäkohtaisessa tarkastelussa äärimmäisen nälän ja köyhyyden poistamisen mainitsevat keskimääräistä useammin 5-24 –vuotiaat sekä 40-59 –vuotiaat, vähiten koulutetut, maanviljelijät ja työväenluokkaan kuuluvat vastaajat sekä opiskelijat ja koululaiset, pienissä kaupungeissa ja maaseutukunnissa asuvat ja Itä-Suomen sekä Oulun ja Lapin lääneissä asuvat vastaajat.

Peruskoulutuksen ulottamisen kaikille mainitsivat keskimääräistä useammin naiset, lukio-/opisto-/ammattikorkeakoulututkinnon suorittaneet vastaajat, opiskelijat/koululaiset, alle 30.000 asukkaan kaupungeissa ja Länsi-Suomen läänissä asuvat vastaajat.

Taistelun aidsia, malariaa ja muita tauteja vastaan mainitsevat keskimääräistä useammin miehet, 25-39 –vuotiaat, vähiten koulutetut ja Etelä-Suomen läänissä asuvat vastaajat.

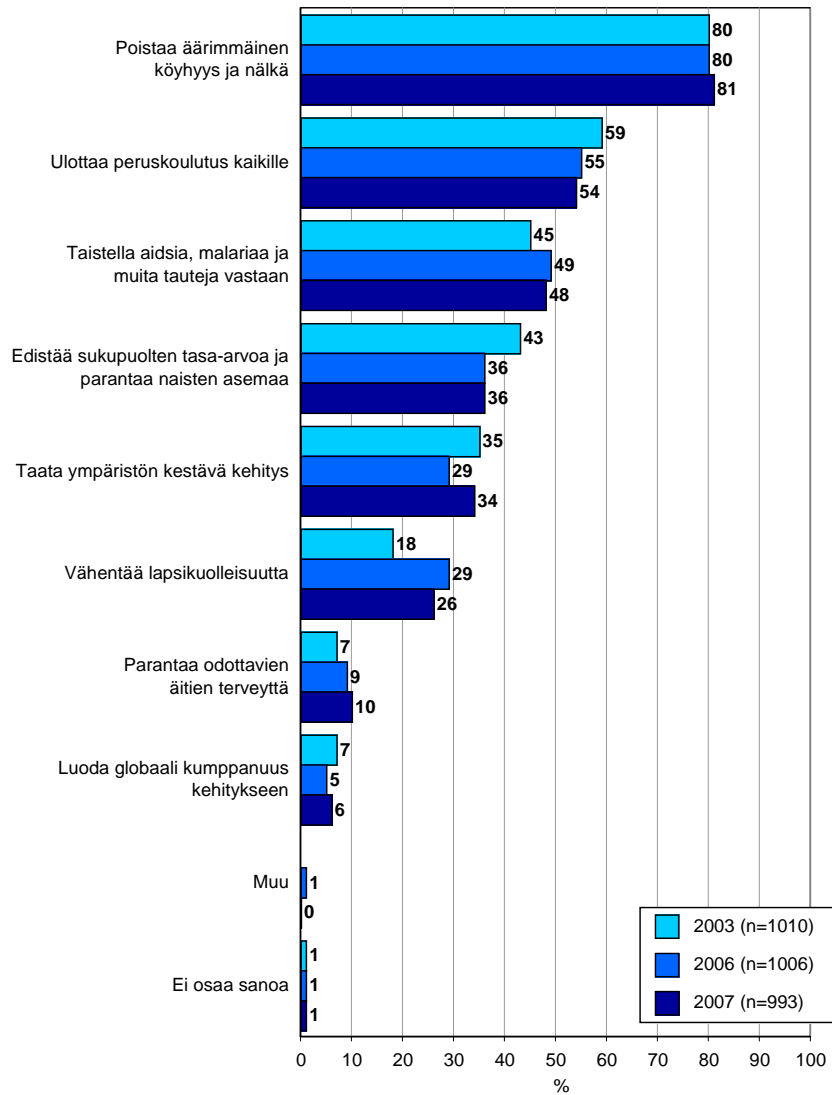
Sukupuolisen tasa-arvon ja naisten aseman parantamisen mainitsivat keskimääräistä useammin naiset, yli 60 –vuotiaat, vähiten koulutetut, kahteen alimpaan tuloluokkaan kuuluvat vastaajat sekä eläkeläiset.

Ympäristön kestävä kehityksen takaamisen mainitsevat keskimääräistä useammin 15-39 –vuotiaat, vähintään ylioppilas/lukio/opistotason koulutuksen saaneet, suurimpaan tuloluokkaan kuuluvat vastaajat sekä ammattiryhmistä toimihenkilöt, johtavassa asemassa olevat/yrittäjät sekä opiskelijat ja koululaiset.

Lapsikuolleisuuden vähentämisen mainitsivat keskimääräistä useammin miehet, alle 25 –vuotiaat sekä pienillä paikkakunnilla ja Länsi-Suomen läänissä asuvat vastaajat.

Kolme tärkeintä vuosituhattavoitetta 2003 ja 2006-2007

n=kaikki vastaajat

9160/TTU/ca/tgr

Kehitysyhteistyö 2007

5. SUOMALAISTEN SAAMA KEHITYSYHTEISTYÖTÄ KOSKEVA TIETO

5.1 Mitä mieltä väittämästä: kehitysyhteistyö lisää kansainvälistä turvallisuutta

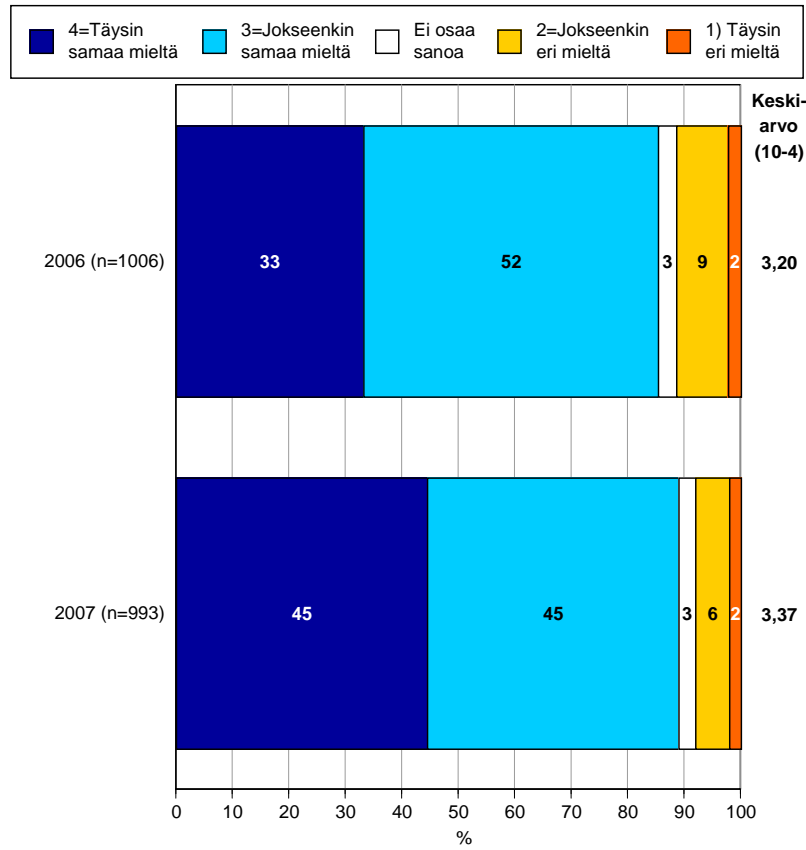
Valtaosa vastaajista on sitä mieltä, että kehitysyhteistyö lisää kansainvälistä turvallisuutta. Tämän väittämän kanssa on 90 % vastaajista ainakin jokseenkin samaa mieltä. Täysin samaa mieltä väittämän kanssa on 45 % vastaajista. Jokseenkin tai eri mieltä väittämän kanssa on kahdeksan prosenttia vastaajista.

Väitteen kanssa täysin tai jokseenkin samaa mieltä olvien osuus on nyt jonkin verran suurempi kuin vuonna 2006, mutta kansalaiset näyttävät olevan entistä varmempia mielipiteissään. Väittämän kanssa täysin samaa mieltä olevien osuus on selvästi viimevuotista suurempi. Vastaavasti jokseenkin tai täysin eri mieltä väittämän kanssa olevien osuus on kutistunut entisestään.

Taustaryhmäkohtaisesti tarkasteltuna erityisesti yliopisto/korkeakoulututkinnon suorittaneet ovat keskimääräistä selvästi useammin samaa mieltä väittämän kanssa.

**Mitä mieltä väittämästä:
Kehitysyhteistyö lisää kansainvälistä turvallisuutta 2006 ja 2007**

n=kaikki vastaajat

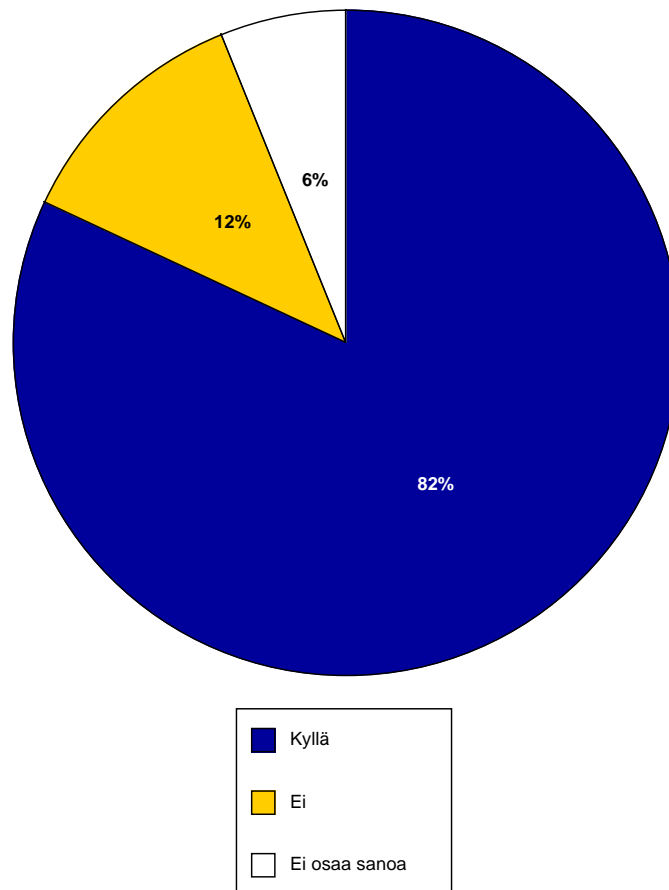

5.2 Pitäisikö kehitysyhteistyötä suunnata ilmastonmuutoksen haittavaikutuksia lieventäviin hankkeisiin

Selvä enemmistö vastaajista, 82 %, on sitä mieltä että kehitysyhteistyötä pitäisi suunnata ilmastonmuutoksen haittavaikutuksia lieventäviin hankkeisiin. Eri mieltä on 12 % ja kuusi prosenttia ei ota kantaa asiaan.

Keskimääräistä useammin asiaan myönteisesti suhtautuvat naiset, yli 60 –vuotiaat, eläkeläiset ja pienillä paikkakunnilla asuvat vastaajat.

**Pitäisikö kehitysyhteistyötä suunnata
ilmastonmuutoksen haittavaikutuksia lieventäviin hankkeisiin 2007**
Kaikki vastaajat, n=993

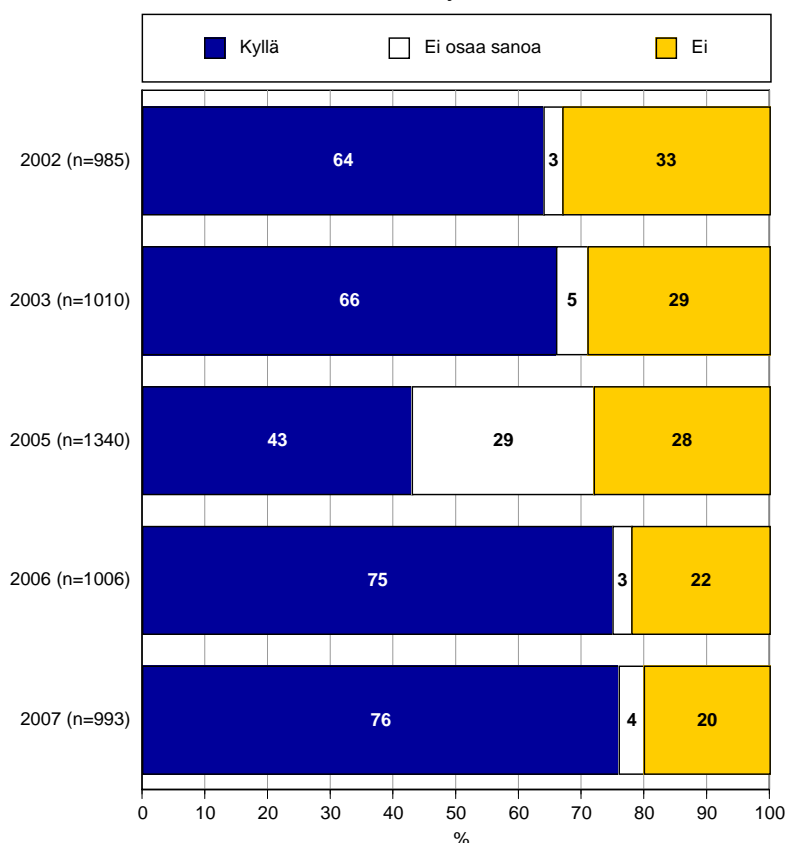
5.3 Onko Suomessa saatavissa riittävästi tietoa kehitysmaista ja kehitysyhteistyöstä

Kolme neljäsosaa vastaajista (76 %) on sitä mieltä, että Suomessa on saatavilla riittävästi tietoa kehitysyhteistyöstä ja kehitysmaista. Viidesosa (20 %) on eri mieltä. Tulos on samalla tasolla kuin vuonna 2006. Keskimääräistä useammin tietoa on saatavissa riittävästi 25-49 –vuotiaiden, korkeasti koulutettujen, suurituloisimpien, maanviljelijöiden/työväestön ja yli 30.000 asukkaan kaupungeissa asuvien mielestä.

Nuorista, 15-24 –vuotiaista, ainoastaan vajaat kaksi kolmasosaa (63 %) on sitä mieltä, että tietoa on saatavissa tarpeeksi. Kolmasosa (34 %) kokee, että tietoa ei ole saatavilla tarpeeksi.

Onko Suomessa saatavissa riittävästi tietoa kehitysyhteistyöstä ja kehitysmaista 2002, 2003 ja 2005-2007

n=kaikki vastaajat

5.4 Mitä tietoa kehitysyhteistyöstä ja kehitysmaista kaivataan

Seuraavaksi vastaajilta kysyttiin, minkälaista tietoa kehitysyhteistyöstä ja kehitysmaista he kaipaivat lisää. Tiedontarvetta selvitettiin näyttämällä vastaajille kortti, josta he saivat valita ne aiheet, joista he kaipaivat lisää tietoa. Vastaaaja sai nimetä useita asioita.

Selvästi eniten tietoa kaivataan Suomen kehitysyhteistyömäärärahojen käytöstä. Yli puolet vastaajista (53 %) mainitsi tämän.

Seuraavaksi useimmin kaivattiin tietoa Suomen yhteistyömaista (34 %), tietoa kehitysmaista ylipäänsä (28 %) ja tietoa kehitysmaiden ihmisten elämästä (27 %).

Muut asiat keräsivät mainintoja alle viidesosalta vastaajista. Tietoja EU:n kehityspolitiikasta kaipasi 19 %, kriiseistä ja konflikteista 15 %, kehitysmaista ja maailmankaupasta 12 % ja tietoa kansainvälisestä köyhyyteen liittyvästä keskustelusta 13 % vastaajista.

Tuloksissa ei ole suurta muutosta vuodesta 2006, muutokset ovat suurimmillaankin kolmen prosenttiyksikköä.

Taustaryhmäkohtaisessa tarkastelussa tietoa Suomen määrärahojen käytöstä kaipaivat keskimääräistä enemmän yli 40 –vuotiaat, ylioppilas/lukio/ammattikorkeakoulutasoisen tutkinnon ja yliopisto/korkeakoulututkinnon suorittaneet, kahteen suurimpaan tuloluokkaan kuuluvat, toimihenkilöt ja suurissa kaupungeissa asuvat vastaajat.

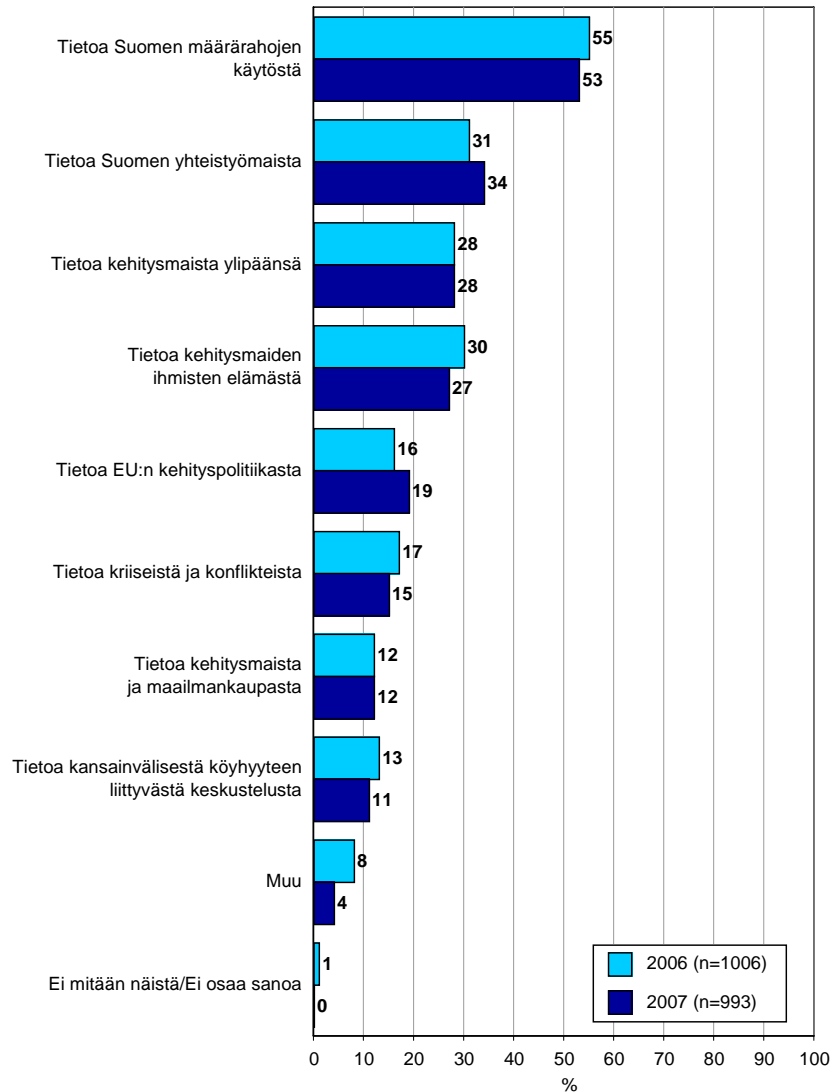
Tietoa Suomen yhteistyömaista kaipaivat keskimääräistä enemmän naiset, keskiasteen koulutuksen saaneet vastaajat, ylimpään tuloluokkaan kuuluvat vastaajat, yrittäjät/johtavassa asemassa olevat, pienillä paikkakunnilla sekä Etelä-Suomen läänissä asuvat vastaajat.

Tietoa kehitysmaista ylipäänsä kaipaivat keskimääräistä enemmän nuoret, vähiten koulutetut ja pienimpään tuloluokkaan kuuluvat, opiskelijat ja koululaiset sekä eläkeläiset ja alle 30.000 asukkaan kaupungeissa ja maaseutukunnissa asuvat vastaajat.

Tietoa kehitysmaiden ihmisten elämästä kaipaivat erityisesti nuoret, vähiten koulutetut, pienituloisimmat, pienillä paikkakunnilla ja Itä-Suomen sekä Oulun ja Lapin läänissä asuvat vastaajat.

Minkälaista lisätietoa kehitysyhteistyöstä ja kehitysmaista kaivataan

n=kaikki vastaajat

9160/TTU/ca/tgr

Kehitysyhteistyö 2007

5.5 Kehitysyhteistyöstä ja kehitysmaista saadun tiedon luotettavuus

Vastaajat arvioivat myös viranomaisten, kansalaisjärjestöjen ja tiedotusvälineiden kehitysyhteistyöstä ja kehitysmaista antamaa tietoa. Arviointi suoritettiin neliportaisella asteikolla, missä 4 = erittäin luotettava, 3= melko luotettava, 2= ei kovin luotettava ja 1 = erittäin epäluotettava.

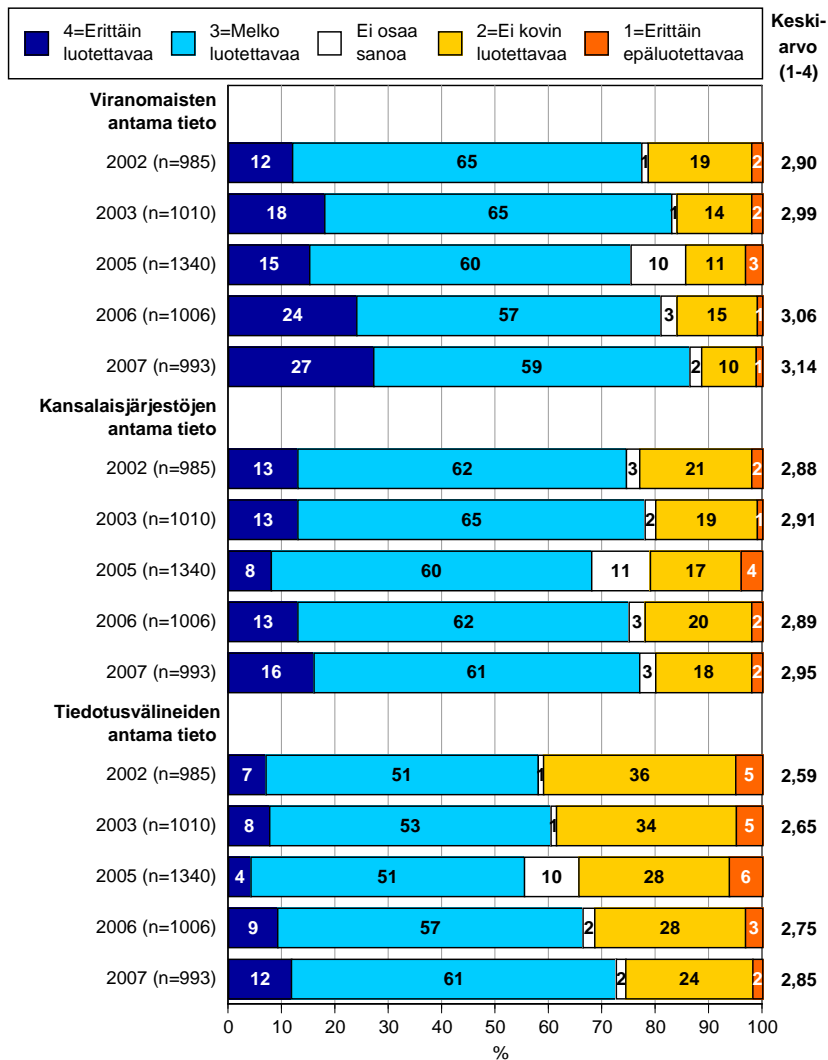
Viranomaisten välittämää tietoa arvioi vähintään melko luotettavaksi 86 % vastaajista. Erittäin luotettavana pitävien osuus oli 27 %. Yksitoista prosenttia vastaajista piti viranomaisten antamaa tietoa ei kovin luotettavana tai erittäin epäluotettavana. Luottamus viranomaisten antamaan tietoon on kasvanut hieman. Alle 40 –vuotiaat vastaajat pitivät viranomaisten antamaa tietoa hieman keskimääräistä useammin luotettavana.

Kansalaisjärjestöjen antaman tiedon arvioi erittäin tai melko luotettavaksi 77 % vastaajista. Epäillen kansalaisjärjestöjen antamaan tietoon suhtautui 20 % vastaajista. Nuoret alle 25 –vuotiaat vastaajat suhtautuvat kansalaisjärjestöjen antamiin tietoihin hieman keskimääräistä luottavaisemmin. Yrittäjät ja pienillä paikkakunnilla asuvat ovat keskimääräistä epäilevämpiä.

Verrattuna muihin tietolähteisiin vastaajat luottivat yleensä hieman vähemmän tiedotusvälineiden välittämään tietoon. Vajaat kolme neljäsosaa vastaajista (73 %) luotti tiedotusvälineidenkin tarjoamaan tietoon ainakin melko paljon. Noin neljäsosa (26 %) suhtautui tietoon epäilevästi. Luottamus tiedotusvälineiden tarjoamaan tietoon on kasvanut eniten viime vuodesta. Keskimääräistä enemmän tiedotusvälineitä epäileviä on nuorissa vastaajissa sekä yli 60 –vuotiaissa, eläkeläisissä, pienillä paikkakunnilla ja Länsi-Suomen läänissä asuvissa.

Kuinka luotettavana pitää eri tahoilta saamaa tietoa kehitysyhteistyöstä
ja kehitysmaista 2002, 2003 ja 2005-2007

n=kaikki vastaajat

9160/TTU/ca/tgr

Kehitysyhteistyö 2007

5.6 Mistä lähteistä saadaan tietoa kehitysyhteistyöstä ja kehitysmaista

Seuraavaksi vastaajilta tiedusteltiin kehitysyhteistyöstä ja kehitysmaista saatavan tiedon lähteitä. Vastaajille näytettiin joukko mahdollisia tietolähteitä, joista heitä pyydettiin valitsemaan enintään kolme vaihtoehtoa.

Käytetyimmät tietolähteet ovat edellisten tutkimuskertojen tapaan televisio, sanomalehdet ja radio. Televisiossa ilmoitti saavansa tietoa kehitysmaista 87 % vastaajista, sanomalehdistä 79 % ja radiosta 30 %.

Muiden tietolähteiden saamat maininnat jäivät parhaimmillaankin alle kahteenkymmeneen prosenttiin. Internetistä tietoa oli saanut 18 %, Yleisaikakauslehdistä 17 % ja opintojen kautta 11 %.

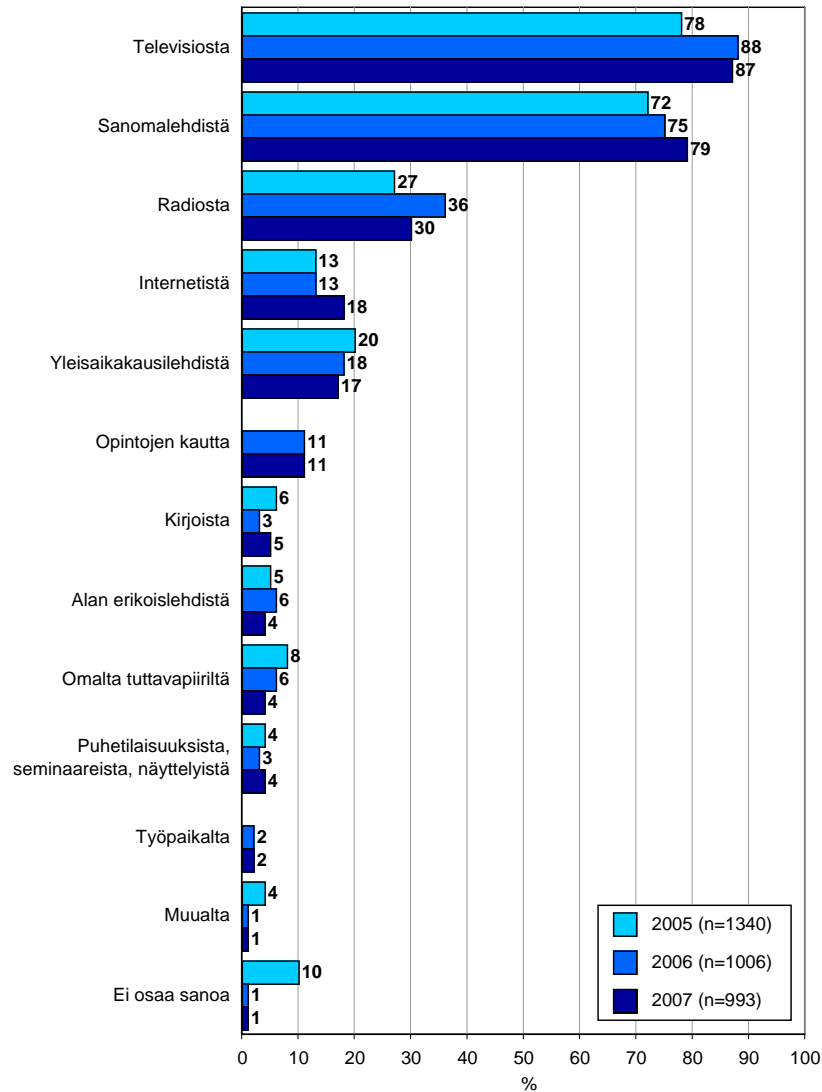
Kirjoista, alan erikoislehdistä, omalta tuttavapiiriltä, puhetilaisuuksista, seminaareista ja näyttelyistä, työpaikalta tai jostain muualta tietoa on saanut 1-5 prosenttia vastaajista.

Internet mainitaan nyt jonkin verran useammin kuin viime vuonna. Radio mainitaan puolestaan harvemmin kuin vuonna 2006.

Televisio, sanomalehdet ja radio korostuvat tietolähteinä erityisesti yli 40 –vuotiailla vastaajilla. Myös alle 25 –vuotiailla vastaajilla televisio on useimmin mainittu tietolähde (75 % mainitsi). Sanomalehdet ovat nuorilla toiseksi käytetyin tietolähde, mutta selvästi keskimääräistä pienempi osuus, 64 %, mainitsi sanomalehdet. Sen sijaan lähes neljä kymmenestä alle 25 –vuotiaista (38 %) ilmoitti saavansa tietoa kehitysyhteistyöstä ja kehitysmaista Internetin kautta. Luonnollisesti nuorissa on myös selvästi keskimääräistä suurempi osuus niitä, jotka saavat tietoa kehitysmaista opintojensa kautta.

Mistä saanut tietoa kehitysyhteistyöstä ja kehitysmaista

n=kaikki vastaajat

9160/TTU/ca/tgr

Kehitysyhteistyö 2007

6. MIELIPITEET SUOMEN KEHITYSYHTEISTYÖSTÄ

6.1 Suomen kehitysyhteistyön osuus BKT:stä

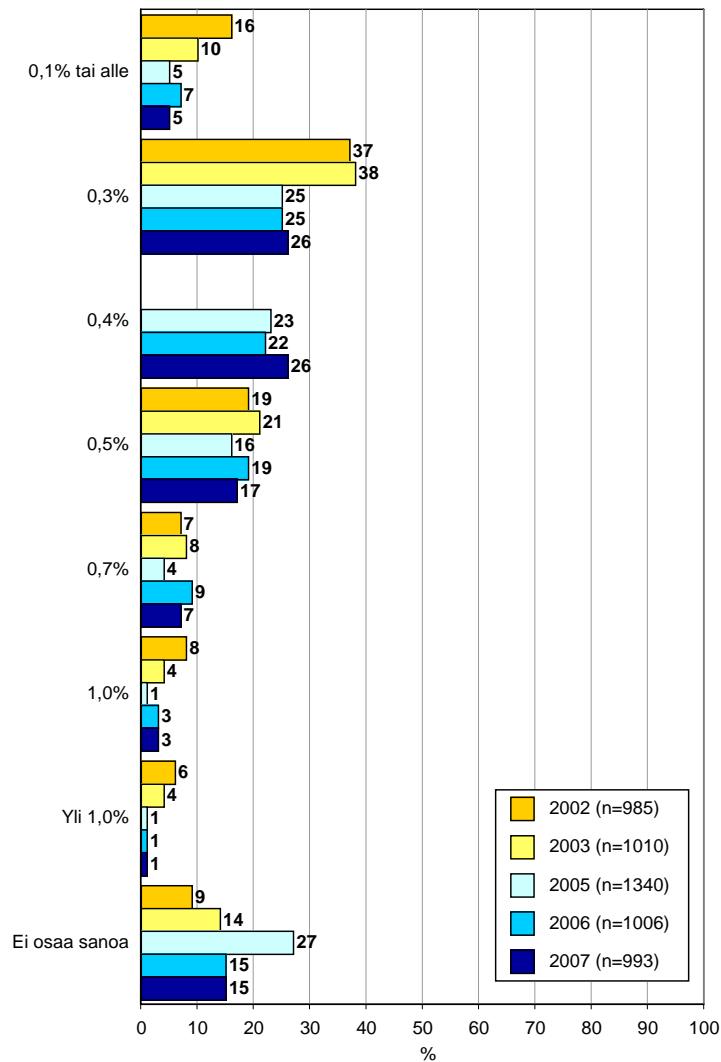
Seuraavaksi vastaajille kerrottiin, että YK:n suositus on, että teollisuusmaat käyttäisivät kehitysyhteistyöhön 0,7 % bruttokansantulostaan. Vastaajilta kysyttiin, mikä on Suomen nykyinen kehitysyhteistyön taso, ja vastaajia pyydettiin valitsemaan kortilla näytetyistä prosenttiosuuksista se, joka vastaa hänen omaa näkemystään.

Neljäsosa vastaajista, 26 %, oli sitä mieltä, että kehitysyhteistyön osuus Suomen BKT:stä on 0,3 prosenttia, sama osuus arveli, että osuus on 0,4 prosenttia. Kuudesosa vastaajista oli sitä mieltä, että oikea osuus on 0,5 prosenttia. Seitsemän prosenttia arveli, että osuus on 0,7 prosenttia ja neljä prosenttia oli sitä mieltä, että osuus on 1,0 prosenttia tai enemmän. Viisi prosenttia arveli, että kehitysyhteistyön osuus BKT:stä on 0,1 prosenttia tai alle. Asiaa ei osannut arvioida 15 % vastaajista. Arviot ovat hyvin samantasoisia kuin vuonna 2006.

Arvio Suomen kehitysyhteistyön määrästä (% bruttokansantuotteesta)

2002, 2003 ja 2005-2007

n=kaikki vastaajat

9160/TTU/ca/tgr

Kehitysyhteistyö 2007

6.2 Mielipiteet YK:n suosituksesta

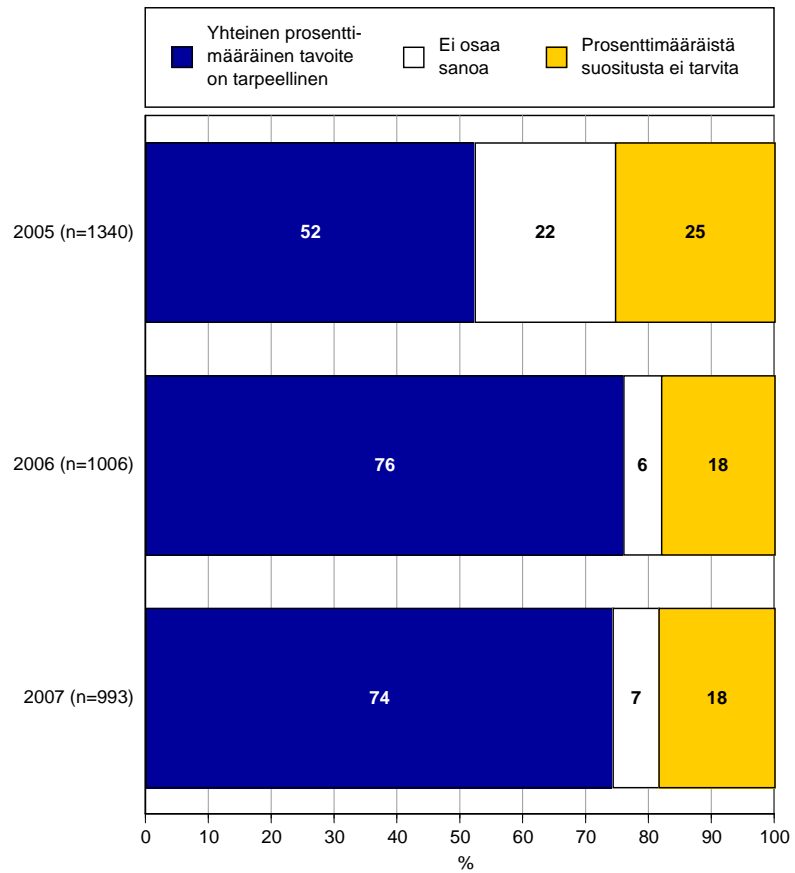
Vastaajista kolme neljäsosaa piti YK:n antamaa prosenttimääräistä suositusta tarpeellisena. Vajaa viidesosa, 18 %, on sitä mieltä, että prosenttimääräistä suositusta ei tarvita.

Taustaryhmittäin tarkasteluna naiset pitävät suositusta useammin tarpeellisena kuin miehet. Ikäryhmistä 25-59 –vuotiaat ovat keskimääräistä useammin sitä mieltä, että yhteinen prosenttimääräinen tavoite on tarpeellinen, yli 60 –vuotiaat vastaajat ovat puolestaan selvästi keskimääräistä harvemmin sitä mieltä. Myös vähintään lukiotasoisien koulutuksen saaneet pitävät suositusta tarpeellisena keskimääräistä useammin, vähiten koulutetut keskimääräistä harvemmin. Suurimpaan tuloluokkaan kuuluvissa on keskimääräistä enemmän niitä, jotka pitävät suositusta tarpeellisena. Ammattiryhmistä toimihenkilöt ovat pitävät suositusta tarpeellisena keskimääräistä useammin, eläkeläiset selvästi keskimääräistä harvemmin.

Suosituksista tarpeellisena pitävien määrä on samalla tasolla kuin vuonna 2006.

Mitä mieltä YK:n antaman suosituksen tarpeellisuudesta 2005-2007

n=kaikki vastaajat

6.3 Kuinka suuri Suomen kehitysyhteistyön osuuden tulisi olla BKT:stä

Vastaajille kerrottiin, että eri teollisuusmainen kehitysyhteistyön suuruus vaihtelee 0,1 – 1 prosentin välillä BKT:stä, ja heiltä kysyttiin, mikä olisi Suomelle sopiva prosenttiosuus. Jälleen vastausvaihtoehdot näytettiin vastaajille kortilla, ja heitä pyydettiin valitsemaan omaa näkemystään vastaava vaihtoehto.

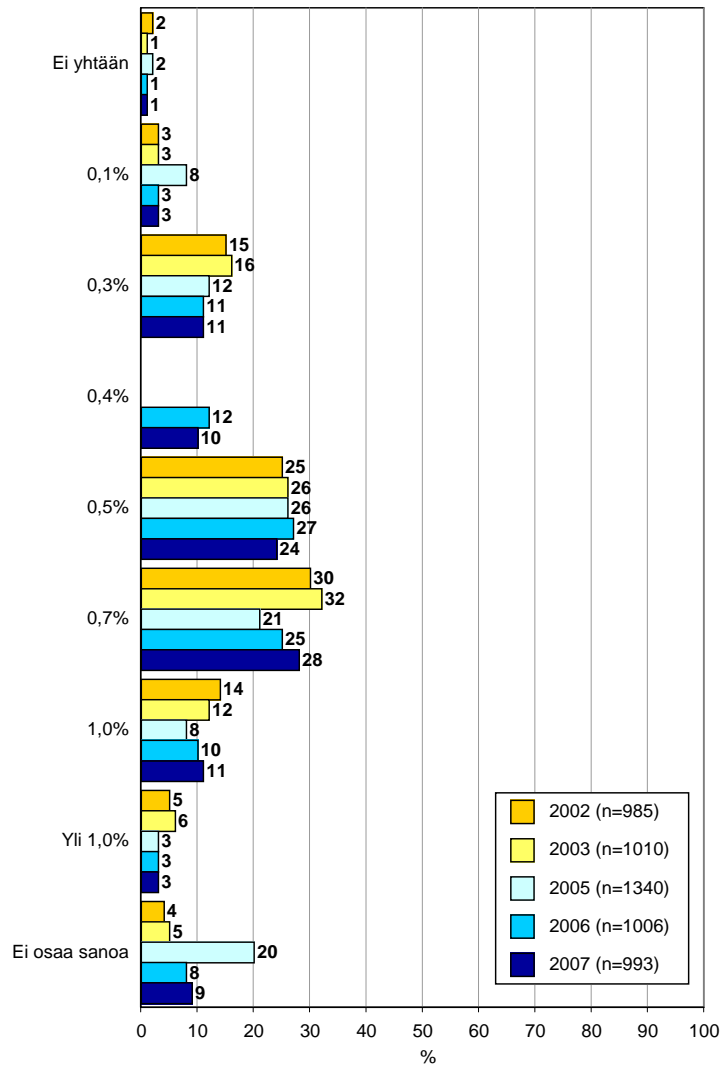
Runsa neljäsosa vastaajista, 28 %, oli sitä mieltä, että Suomelle sopiva kehitysyhteistyön taso olisi YK:n suositusta vastaava 0,7 prosenttia BKT:stä. Neljäsosa (24 %) on sitä mieltä, että 0,5 % olisi suomelle sopiva prosenttiosuus. Noin kymmenesosa vastaajista (11 %) pitäisi oikeana tasona 0,3 prosenttia, samansuuruinen osuus on sitä mieltä, että 0,4 prosenttia olisi oikea taso. Kolme prosenttia oli sitä mieltä, että oikea taso olisi 0,1 prosenttia ja yhden prosentin mielestä kehitysyhteistyöhön ei pitäisi osoittaa valtion varoja ollenkaan. Vastaajista 14 % oli sitä mieltä, että sopiva prosenttiosuus olisi yksi prosenttia tai sitä enemmän.

Nyt ensimmäistä kertaa sitten vuoden 2003 on suurin osuus vastaajista niitä, joiden mielestä Suomelle sopiva taso olisi YK:n suosittama 0,7 prosenttia.

YK:n asettamaa tavoiteprosenttia pitävät keskimääräistä useammin sopivana alle 25 –vuotiaat ja 25-39 –vuotiaat vastaajat, lukiotason tai sitä korkeamman koulutuksen omaavat vastaajat, suurimpaan tuloluokkaan kuuluvat, ammattiryhmistä toimihenkilöt sekä yli 30.000 asukkaan kaupungeissa ja Etelä-Suomen läänissä asuvat vastaajat.

Suomelle sopivana pidetty kehitysyhteistyön määrä (% bruttokansantuotteesta)
2002, 2003 ja 2005-2007

n=kaikki vastaajat

9160/TTU/ca/tgr

Kehitysyhteistyö 2007

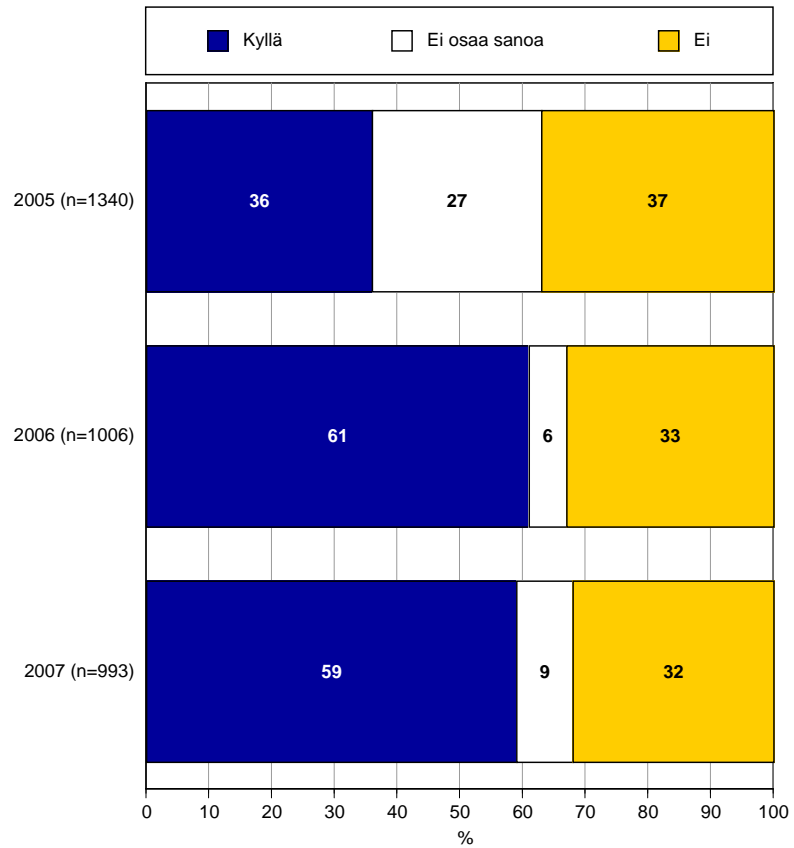
6.4 Pitäisikö Suomen tulevaisuudessa kasvattaa kehitysyhteistyömäärärahojaan

Noin kuusi kymmenestä vastaajasta (59 %) on sitä mieltä, että Suomen pitäisi kasvattaa kehitysyhteistyömäärärahojaan tulevaisuudessa. Noin kolmasosa (32 %) ei tätä kannata. Tulos on samalla tasolla kuin vuonna 2006.

Jälleen nuorimmat vastaajat, ainakin lukiotasoisien koulutuksen saaneet vastaajat ja suurimpaan tuloluokkaan kuuluvat olivat selvästi keskimääräistä useammin myönteisiä määrärahojen kasvattamiselle. Yli 60 –vuotiaissa sekä alimpaan tuloluokkaan kuuluvissa on keskimääräistä vähemmän niitä, joiden mielestä kehitysyhteistyömäärärahoja pitäisi kasvattaa. Ammattiryhmittäin tarkasteltaessa suhtautuvat toimihenkilöt ja opiskelijat selvästi keskimääräistä myönteisemmin määrärahojen kasvattamiseen, maanviljelijät ja työväestö sekä eläkeläiset ovat keskimääräistä kielteisempiä. Yli 30.000 asukkaan kaupungeissa ja Etelä-Suomen läänissä ollaan keskimääräistä suotuisampia määrärahojen kasvattamiselle, pienissä kaupungeissa ja Länsi-Suomen läänissä ollaan keskimääräistä kielteisempiä.

**Pitäisikö Suomen tulevaisuudessa kasvattaa kehitysyhteistyömäärärahojaan
2005-2007**

n=kaikki vastaajat

6.5 Miten kehitysyhteistyömäärärahojen kasvu pitäisi rahoittaa

Niiltä vastaajilta, joiden mielestä Suomen tulisi kasvattaa kehitysyhteistyömäärärahoja tulevaisuudessa (n=601), kysyttiin, miten määrärahojen kasvu tulisi rahoittaa. Vastajat saivat valita enintään kaksi vaihtoehtoa kortilla esitetyistä.

Esitetyistä vaihtoehdoista suosituimmiksi nousivat kokonaan uusien rahoituslähteiden, kuten lentomatikustajille suunnatun matkustajaveron luominen, jonka mainitsi 45 % vastaajista sekä kansalaiskeräykset ja muut lahjoitukset, jonka valitsi 44 % vastaajista. Muista valtion menoista leikkaamisen valitsi 38 % vastaajista, ja vajaa neljäsosa (23 %) oli sitä mieltä, että rahoitus pitäisi hoitaa lisäämällä valtion menoja.

Uusien rahoituslähteiden luominen mainitaan nyt selvästi useammin kuin vuonna 2006. Kansalaiskeräykset ja muista valtion menoista leikkaaminen mainitaan viimevuotista harvemmin.

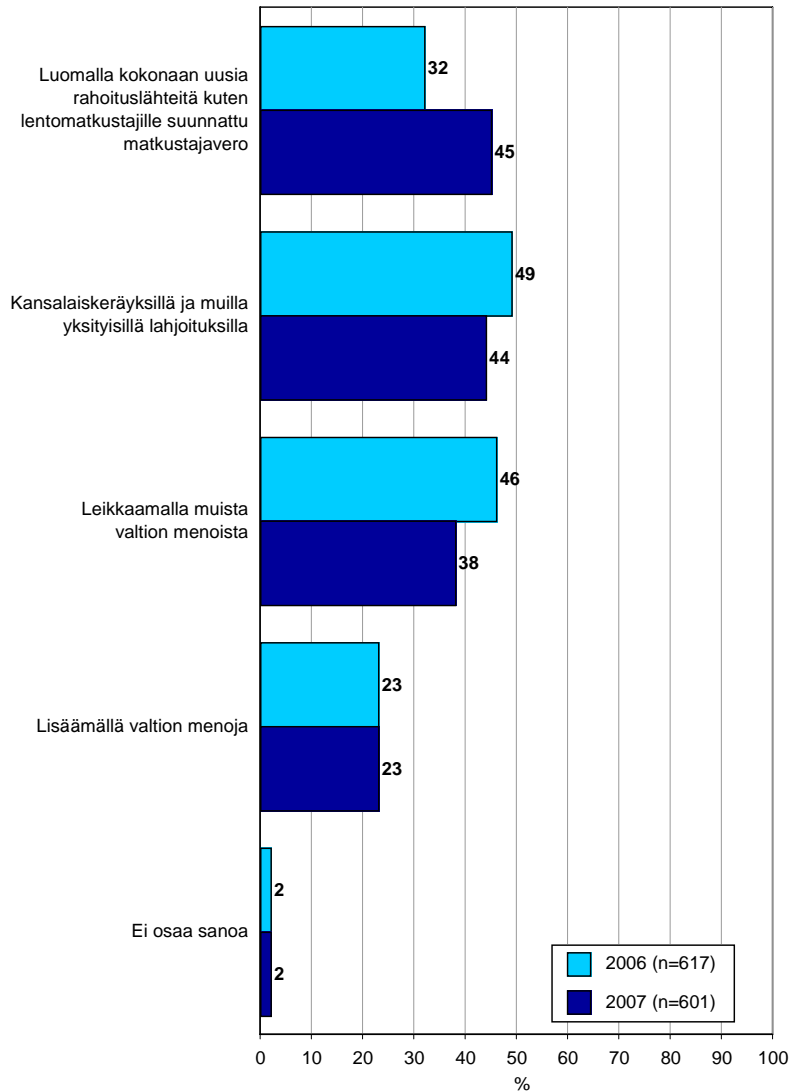
Uudet rahoituslähteet mainitsevat keskimääräistä useammin miehet, 25-39 vuotiaat, yliopisto/korkeakoulututkinnon suorittaneet, suurimpaan tuloluokkaan kuuluvat ja yrittäjät/johtavassa asemassa olevat.

Kansalaiskeräykset ja lahjoitukset mainitsivat keskimääräistä useammin naiset, alle 40 –vuotiaat, ylioppilas/lukio/opistotasoisien tutkinnon suorittaneet, suurimpaan tuloluokkaan kuuluvat ja toimihenkilöt.

Muista valtion menoista leikkaamisen mainitsivat keskimääräistä useammin naiset, alle 25 –vuotiaat, vähiten koulutetut vastaajat sekä opiskelijat ja koululaiset.

Valtion menojen lisäämisen valitsivat keskimääräistä useammin miehet, yli 40 –vuotiaat, keskimääräiseen tuloluokkaan kuuluvat sekä eläkeläiset.

Miten kehitysyhteistyömäärärahojen kasvu pitäisi rahoittaa 2006-2007
 n=pitäisi kasvattaa kehitysyhteistyömäärärahoja

9160/TTU/ca/tgr

Kehitysyhteistyö 2007

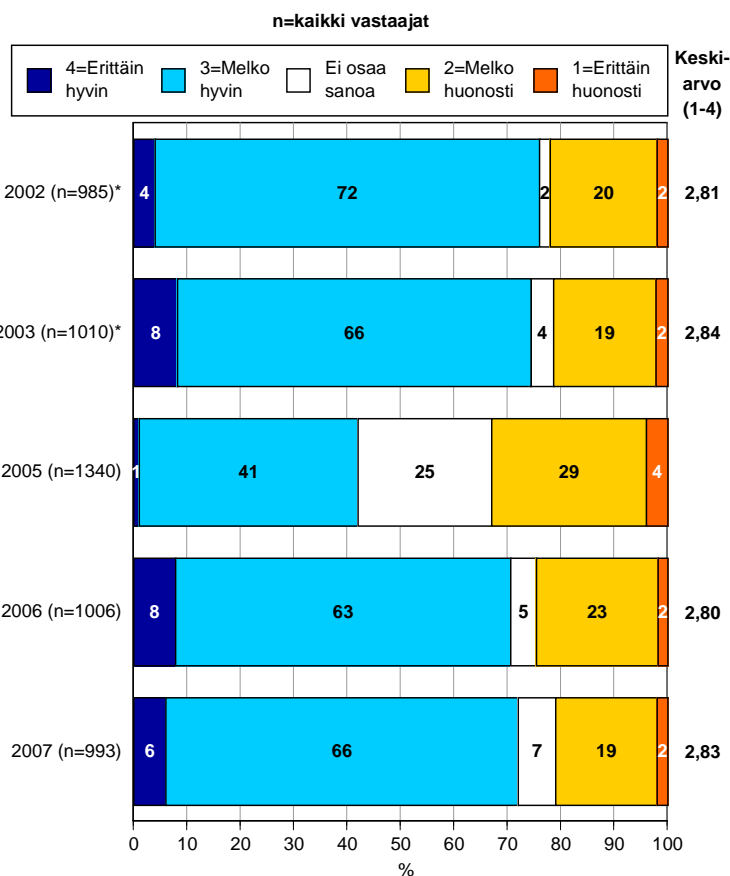

6.6 Mielenpiteet Suomen kehitysyhteistyön tehokkuudesta ja tuloksellisuudesta

Selvä enemmistö, 72 % vastaajista, oli sitä mieltä, väittämä ”Suomen kehitysyhteistyö on tehokasta ja tuloksellista” vastaa ainakin melko hyvin heidän omaa käsitystään. Noin viidesosa (21 %) koki että väittämä vastaa melko tai erittäin huonosti heidän omaa näkemystään. Tuloksissa ei ole suuria taustaryhmäkohtaisia eroja.

Väittämän kanssa samaa mieltä olevien osuus on samalla tasolla kuin vuonna 2006, mutta eri mieltä olevien osuus on laskenut hieman.

Kuinka hyvin väittämä ”Suomen kehitysyhteistyö on tehokasta ja tuloksellista” vastaa omaa käsitystä 2002, 2003 ja 2005-2007

9160/TTU/ca/tgr

*) v. 2002-2003 Suomen kehitysyhteistyö on tehokasta ja onnistunutta

Kehitysyhteistyö 2007

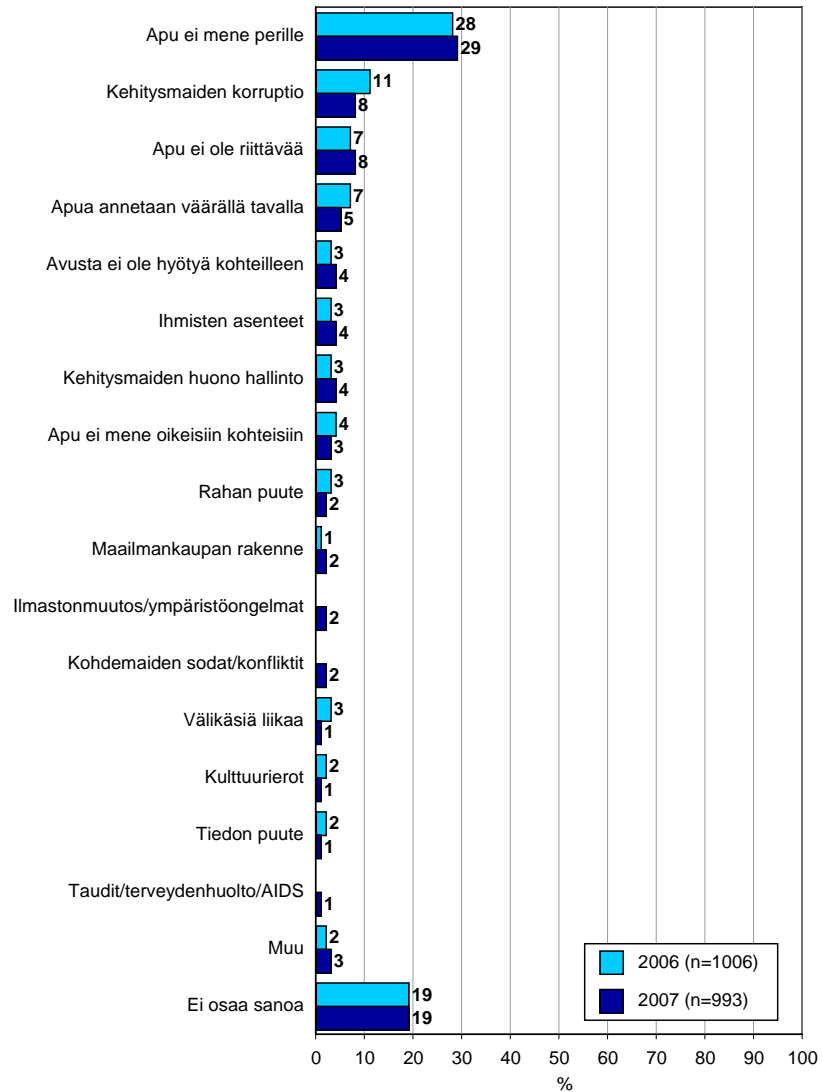
6.7 Nykyisen kehitysyhteistyön vaikeimmat haasteet

Vastaajia pyydettiin kertomaan, mitä he pitävät nykyisen kehitysyhteistyön vaikeimpina haasteina. Vastausvaihtoehtoja ei lueteltu, eli vastaajat saivat omin sanoin kertoa näkemyksensä asiasta.

Viimevuotiseen tapaan oli vastauksissa hajontaa melkoisesti. Useimmin mainittuna haasteena nousi esiin avun perillemeno, jonka mainitsi 28 % vastaajista. Seuraavaksi useimmin mainittiin kehitysmaiden korruptio (8 %), se, että apu ei ole riittävää (8 %) ja se, että apua annetaan väärällä tavalla (5 %). Muut asiat saivat mainintoja alle viideltä prosentilta vastaajista. Noin viidesosa ei osannut ottaa kantaa asiaan. Tulokset ovat hyvin samanlaiset kuin vuonna 2006. Ilmastonmuutoksen ja ympäristöongelmat mainitsi nyt kaksi prosenttia, viime vuonna tämä asia ei kerännyt mainintoja lainkaan.

Nykyisen kehitysyhteistyön vaikeimmat haasteet

n=kaikki vastaajat

9160/TTU/ca/tgr

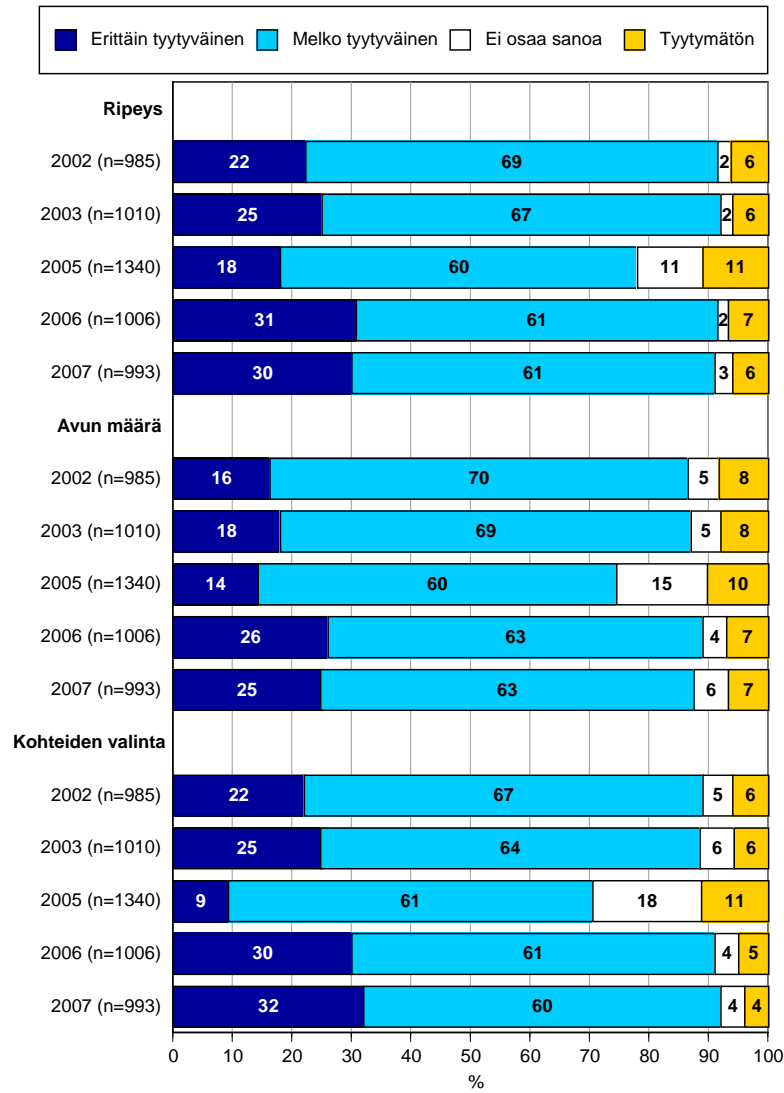
Kehitysyhteistyö 2007

6.8 Tyytyväisyys Suomen toimintaan katastrofitilanteissa

Tyytyväisyyttä Suomen toimintaan katastrofitilanteissa arvioitiin kolmella eri osa-alueella: tyytyväisyyttä ripeyteen, avun määrään ja kohteiden valintaan.

Apuun oltiin kaiken kaikkiaan erittäin tyytyväisiä. Hätäavun ripeyteen oli ainakin melko tyytyväisiä 91 % vastaajista. Eritään tyytyväisiä ripeyteen oli 30 %. Avun määrään oli ainakin melko tyytyväisiä 88 % vastaajista, erittäin tyytyväisiä oli 25 %. Kohteiden valintaan oli tyytyväisiä 92 % vastaajista. Tyytymättömiä oli kaikilla osa-alueilla vain vähän, 4-7 prosenttia. Tyytyväisyys on pysynyt samalla hyvällä tasolla kuin vuonna 2006.

Tyytyväisyys Suomen toimintaan katastrofitilanteissa 2002, 2003 ja 2005-2007
n=kaikki vastaajat

9160/TTU/ca/tgr

Kehitysyhteistyö 2007

6.9 Tehokkaimmat tavat auttaa kehitysmaita yksityishenkilönä

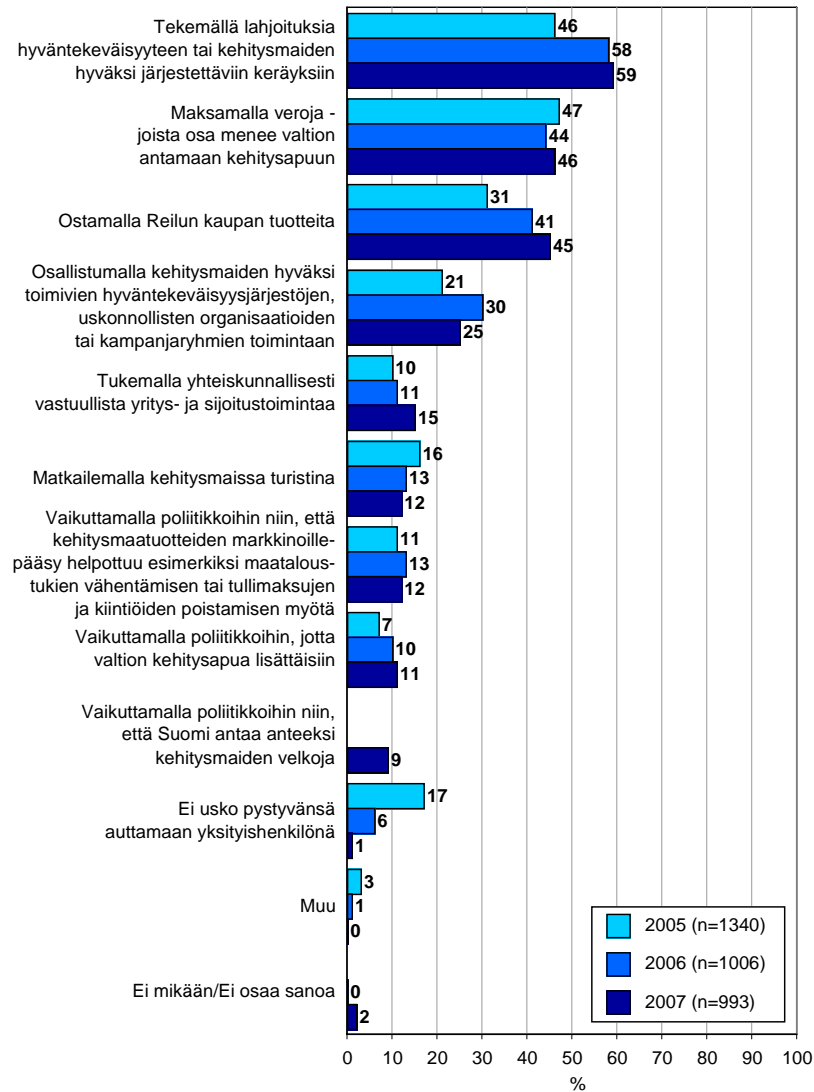
Vastaajilta kysyttiin millä tavoin he uskovat voivansa auttaa kehitysmaita yksityishenkilönä. Vastaajia pyydettiin valitsemaan kortilla esitetyistä vaihtoehdoista korkeintaan kolme.

Useimmin mainittiin lahjoitusten tekeminen hyväntekeväisyyteen tai kehitysmaiden hyväksi järjestettyihin keräyksiin (59 %), verojen maksaminen (46 %) ja reilun kaupan tuotteiden ostaminen (45 %). Seuraavaksi useimmin mainittiin osallistuminen kehitysmaiden hyväksi toimivien hyväntekeväisyysjärjestöjen ja muiden organisaatioiden toimintaan (25 %). Muut esitetyt tavat saivat mainintoja korkeintaan hieman yli kymmeneltä prosentilta vastaajista.

Reilun kaupan tuotteiden ostaminen näyttää vakiintuneen yhdeksi tärkeimmäksi tavaksi auttaa kehitysmaita yksityishenkilönä. Se mainittiin nyt käytännöllisesti katsoen yhtä usein kuin verojen maksaminen.

Tehokkaimmat tavat auttaa kehitysmaita yksityishenkilönä 2005-2007

n=kaikki vastaajat

9160/TTU/ca/tgr

Kehitysyhteistyö 2007

6.10 Kumpi on tärkeämpää kehitysyhteistyössä: yhteistyö ja avun tehostaminen vai Suomen avun näkyvyys

Viimeisen kysymyksen johdannoksi vastaajille kerrottiin, että kehitysyhteistyötä pyritään tehostamaan siten, että avunantajamaat toteuttavat sitä entistä enemmän yhdessä, ja että tällöin ei voida erikseen osoittaa yhden maan antaman avun tuloksia. Tämän jälkeen vastaajilta kysyttiin kumpaa he pitävät tärkeämpänä: yhteistyötä ja avun tehostamista vai sitä, että Suomen rahoittamissa kehityskohteissa näkyy, että apu on nimenomaan Suomesta.

Yli kolme neljäsosaa vastaajista (77 %) kokee, että yhteistyö ja avun tehostaminen on tärkeämpi asia kuin Suomen avun näkyvyys. Viidesosa vastaajista pitää Suomen avun näkymistä tärkeämpänä ja kolme prosenttia ei ota kantaa kysymykseen.

Yhteistyötä ja avun tehostamista tärkeämpänä pitävät korostuvat naisissa, alle 40 –vuotiaissa, vähintään ylioppilas-/lukio-/opistotason tutkinnon suorittaneissa, suurimman tuloluokkaan kuuluvissa, toimihenkilöissä ja opiskelijoissa, suurissa kaupungeissa ja Itä-Suomen, Oulun ja Lapin lääneissä asuvissa.

Suomen avun näkyvyyttä tärkeämpänä pitävät korostuvat yli 60 –vuotiaissa, vähiten koulutetuissa, maanviljelijöissä ja työväestöön kuuluvissa, eläkeläisissä sekä pienissä kaupungeissa ja maaseutukunnissa asuvissa vastaajissa.

